

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

TAMIL NADU LEGISLATURE
31 சன 1979
MADRAS

வெள்ளிக்கிழமை, 1978 செப்டம்பர் 15.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 10-00 மணி அளவில் மேலவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. இராமமூர்த்தி) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. அறிவிப்பு

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. இராமமூர்த்தி): மேலவை நிகழ்ச்சி இன்று துவங்குவதற்கு முன்னதாக பேரறிஞர் அண்ணாவின் 70வது பிறந்த நாளில் தமிழ் இனத்தின் தானைத் தலைவனாக இருந்தவர் என்கின்ற பெருமையோடு இந்த அவையின் உறுப்பினர்களோடு என்னுடைய மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்துகொள்கின்றேன்.

2. அலுவல் வரிசையில் மாறுதல்

மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே,

“மேலவை விதி 21 (3)ன் கீழ் இனம் 1ஐ இனம் 4க்குப் பிறகு எடுத்துக்கொள்ளலாம்”

என்று முன்மொழிகின்றேன்.

மாற்றுத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“மேலவை விதி 21(3)ன் கீழ், இனம் 1ஐ இனம் 4 க்குப் பிறகு எடுத்துக்கொள்ளலாம்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

3. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 39/1978)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 39/1978) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

* 598-612 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு 1 ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

516 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[1978 செப்டம்பர் 15]

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. இராமமூர்த்தி): முன் மொழியப் பட்ட தீர்மானம்:

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு 39/1978) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

* THIRU D. V. D'MONTE: Mr. Vice-Chairman, Sir, I must confess to a feeling of disappointment and regret on a study of this Bill which seeks to increase the rate of tariff on the consumption of electrical energy for non-agricultural purposes.

Sir, I feel that this tariff is one more nail in the coffin of the small, tiny and rural industries in the State. At a time when so much emphasis is being laid on the protection, development and promotion of small industries, at a time when the small-scale sector is reeling under a load of problems including lack of power, lack of credit and lack of raw material, the increase in tariff for this sector, I feel, is not justified. Sir, if there is identity of views between the State and the Centre on various measures necessary for the promotion of small-scale industries, the present tariff can only increase in our State it would be a deterrent to the growth of small-scale industries. Let us face some facts. We have been hearing about the streamlining of the Electricity Boards for some time. But I want to know what exactly has been achieved. Do we have the proper persons of integrity, efficiency and knowledge at the helm of affairs? What about the gross over-staffing by workers inherited from the previous administration? Has the Board now been properly insulated from politics of incompetence? Has there been any serious attempt to bring down the line losses? What is the positive step taken to augment output against installed capacity? What is the high-level monitoring that is taking place in regard to the improvement of the power factor as well as the financial performance? What steps are being taken in regard to the imbalance between generation and distribution? What are the steps taken to improve the performance and reduce the chronic losses?

These are the questions I pose before the Hon. the Minister for Electricity. Whatever excise and other levies imposed by the Centre, I feel, could have been absorbed at least partially if the Board functioned efficiently. At least there is ground to feel that the small-scale and tiny sector should be exempted from the new tariff. Thank you.

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த 517
கட்டண விலைகளைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

1978 செப்டம்பர் 15]

* THIRU A. R. DAMODARAN: Mr. Vice-Chairman, Sir, this enactment that seeks to revise the tariff rates in the Tamil Nadu Electricity Board has been necessitated by the new excise levy that was imposed by the Union Government on Coal land power generated by Electricity Boards, in the recent Budget in March 1978. We have read of the efforts made by this Government and other State Governments to point out the great hardships that would be caused to the State Electricity Boards by reason of this levy. The Hon. Minister has also mentioned that the impact of these levies would be of the order of Rs. 15 to 16 crores which is now sought to be raised with retrospective effect by reason of the new tariff rates that have been introduced in this Bill.

Before I speak of tariff rates, may I mention very briefly that the months of August and September are generally devoted in our Legislature to the consideration of the Electricity Board Budget and the accounts of the Electricity Board? Statutorily speaking, these accounts and budgets should have been placed before the Houses of the Legislature before 30th September and they should have been adopted by the Legislature. But, unfortunately, this year, because of the Governor's Address, the Electricity Board Budget has not been placed before the Houses of the Legislature. Probably, tomorrow an Ordinance may be issued, if an Ordinance is indicated, that the Budget has been passed and we may consider it only in November. The discussion would have been more meaningful on the present Bill, if the Electricity Board Budget had been placed before 30th September when we would have known the interest and other charges that remain uncovered in the Commercial Budget. I wish that at least from the next year we adhere to the statutory provisions and see that these are discussed in due time.

[முற்பகல் 10-10]

Sir, the excise duty on coal and electric power generated is one that will directly hit all State Governments because most of the electricity generating stations are in the State sector. The Hon. the Finance Minister announced that the anticipated revenue was of the order of 124 crores of rupees by these levies and he also mentioned that because of the large amount of loans that were given for the development of electricity in the Plan Sector, this was one way by which the Union Government could meet its Plan expenditure, namely, levying a new tax on power and coal. In my opinion, this is one of the most frivolous and flippant excuses that might have been offered for a levy that is totally unjustified. If this argument is to be

518 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண விகிதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[Thiru A. R. Damodaran] [1978 செப்டம்பர் 15]

extended, our irrigation projects are also showing losses and this may also cause the Finance Minister in the next year to levy one paisa per litre of water stored in our dams and let out for irrigation. These are not the ways of raising revenue and this will cripple the State Governments. At a time when the Chief Ministers are struggling to alter the pattern of Centre-State financial relationship, to introduce a measure whereby the State resources are transferred to the Centre is not correct. This Bill strangely enough seeks to establish a transfer of resources from the States to the Centre and one of the few such measures that would be introduced by any State Government. Naturally we are all concerned about its effect. If this measure had at least benefited our Electricity Board to the tune of Rs. 15 crores and if the excise levy had been earmarked for the benefit of the Electricity Boards in the respective States, although it might have been an interference with the power of the States, we would still welcome it because our Electricity Boards will be benefited. The tragic feature of this Bill is that 15 crores of rupees or even slightly more would be levied on the consumers in Tamil Nadu—non-agricultural consumers, domestic and industrial consumers, tiny and small-scale sectors—and we would be transferring these resources not only now but in future also, if the same is not abolished. Therefore, even though this levy may have come into force I hope the State Governments, through their representatives in Parliament will be able to see to it that it is earmarked totally for the revenue account of the Electricity Boards. I mention it as Revenue Account because if it is treated as Capital contribution, it would not have any effect on the Budget of the Electricity Board which would continue to be in deficit. So, it should not be treated as Capital loan or capital grant. The Electricity Board is still in a highly deficit state. I do not know the exact amount for 1977-78. Last year, when we participated in the discussion, it was of a phenomenal nature, namely, 27 to 30 crores of rupees. We do not have enough funds to provide for interest charges amounting to Rs. 20 to 25 crores per annum. We do not have enough funds to provide for normal depreciation. Therefore, while this Government will have to face the criticism of the public for the increase in the tariff rates, unfortunately, the benefits of this legislation will not accrue to the State. Therefore, I reiterate my plea that there should be a total rethinking which perhaps may not be feasible now because it is already five or six months. But the next best step would be that these excise levies which are going to be collected should be transferred to the Revenue Budgets of the respective Electricity Boards.

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த 519
கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [Thiru A. R. Damodaran]

Sir, may I now pass on to some of the effects of the increase in tariff, because I would like to have some clarifications from the Hon. Minister? We are grateful that the agricultural sector has been totally excluded from the purview of this enactment. It is a promise that was given and I am glad that the undertaking has been kept and the agricultural sector has been spared from the new levies. Historically speaking, it is very difficult for us to increase the power tariff for agriculture. The previous Government did it under the Emergency provisions and it was continued during the President's Rule also. In fact, if there is one beneficiary of the Emergency, it is the Electricity Board. For the first time, in 1976-77 there was a surplus. The interest charges were fully covered and so were the depreciation charges. Unfortunately, after that, we have had a set-back again to the finances of the Electricity Board by reason of the concessions that have been given. In view of the strange position we find ourselves in in the agricultural sector, where the prices of agricultural produce have not kept pace with current production costs, it is perhaps, necessary for us to show some concessions to this sector and I am glad that this Bill does not seek to increase the levies on the agricultural sector. But, in a wide range—and the Schedule has covered this range—of industries, the Hon. Minister has introduced the surcharge of 3 paise per unit on H.T. power supply. He has introduced this surcharge on the caustic soda, cement, aluminium and calcium carbide industries and industries which use power in a very intensive way. Not only that. He has also introduced a new surcharge of 2 paise in the Madras Metropolitan area which means that in the Madras Metropolitan area, the cost per unit will increase by 5 paise per unit to large, medium-scale, small-scale and all industrial sectors. One clarification I would like to have in this regard because it has not been mentioned in the Bill. The basic rate has been given; but it should not be forgotten that in respect of commercial tariff and other tariffs, while the basic rate is 45 paise, we have at present a 50 per cent surcharge charged by the Electricity Board. I am only referring this as a point. Even in the domestic sector, 35 paise is the basic rate and 22½ paise is the existing surcharge which means that it comes up to 62½ paise. In addition to that, we are now going to have 5 paise which means that it will be carried on to 62½ paise per unit. This is only in respect of the domestic tariff. In other areas in the medium-scale industry, for example in cement, where it is 8.50 paise, it will increase the tariff by 5 paise per unit. In terms of percentage, it means that there is a 50 to 60 per cent increase in the power tariff. Not only that. The point is not clear whether the 50 per cent surcharge will also apply to the Central excise surcharge and the Madras Metro-

520 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த
கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[Thiru. A. R. Damodaran] [1978 செப்டம்பர் 15]

politan surcharge which the Government now seek to impose. A clarification is necessary because many industrial interests are worried about their increasing power bills and this will have a definite inflationary effect. The prices of all industrial goods, the prices of all intermediate goods used in the chemical industries, the prices of all goods in industries where electricity is a basic raw material where 20 per cent of the production costs are contributed by the consumption of electric powers the price of every industrial article and perhaps such articles as fertiliser, cement, pesticides, agricultural implements, etc., are going to increase because of the increase in the tariff rates.

(முற்பகல் 10-20)

If the Government of India feel that this is not going to contribute to inflation, that it is not going to contribute to the fires of inflation that already exist in our country, they are under a glorious misconception and the State Governments which are struggling to control prices will find themselves absolutely ineffective in controlling the prices of essential commodities. Sir, in our State, because of the large thermal content in power generation—and it is going to increase with the commissioning of new Thermal stations in Tuticorin and Ennore and probably the second mine cut in Neyveli—it is impossible to control the cost of production of electric power. The rates at which the power produced in Thermal Stations is available are definitely more expensive. We are buying from Neyveli about 132 million units of power. We do not have enough hydro-electric potential to exploit in the future. Therefore, the industries in Tamil Nadu are bound to be affected by this levy. I do not know in what manner the Hon. Minister is going to soften the blow and in what manner we could seek to try and promote what we are trying today—industrial growth in Tamil Nadu. Of course, one good feature is that this is an all-India levy and, therefore, it will affect Karnataka, Kerala, Andhra Pradesh and all the Southern States and so, the element of variability will not be there. But that is the only good feature of this Central levy. I would plead with the Hon. Minister to find out whether revision in basic tariff could be made because some concession will have to be given to power intensive industries. The claim has often been made that Aluminium industry is being under-taxed. Aluminium industry is based entirely on the consumption of electric power. Thirty five to 40 per cent of the basic cost

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த 521
கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [Thiru A. R. Damodaran]

of production of aluminium depends upon the cost of electric power. Everywhere in the world, aluminium industries and other power intensive industries get protective tariffs. Otherwise, they cannot survive and we cannot have such an industry. Therefore, when we view these matters, we should view it strictly from the point of cost of production and see whether it is possible for such industries to exist. I would, therefore, plead that power intensive industries require special concession. So far as the agricultural sector is concerned, today they demand and get certain protection in the tariffs. It is equally necessary for us to realise, if we are really interested in industrial growth and the growth of employment opportunities, that we should not view these questions from very narrow political viewpoints but we should view it in the larger interests of the economy and of industrial growth.

Sir, in clause 4 of this bill, powers of the State Government to amend the provisions of the Schedule to this Act have been newly introduced. This is an extraordinary power which the State Government seek to have, because it is mentioned here that the State Government may, after taking into account the cost of production, of energy and such other matters, as may be prescribed, by notification amend the provisions of the Schedule to this Act.

Sir, if this means that we are empowering the State Government to alter the Schedule of tariffs without following the procedures that
(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை)

have been prescribed in the past and if it also implies that we are giving power to the Government to notify a change in tariffs with retrospective effect, then I am totally against this provision. If it is a power tariff bill with retrospective effect and if we are doing it from March, the moment we have done it, the rates in the industrial sector are going to shoot up because they will have to recover costs for the previous six months. Therefore, while we may accept this power to the State Government to introduce revision with prospective effect, I hope that this will not be used for a further revision with retrospective effect. Retrospective taxation has always been frowned upon and a review of tariff rates with retrospective effect in the future cannot be supported because it introduces an element of uncertainty in the determination of costs which cannot be borne by many industries.

522 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[Thiru A. R. Damodaran] [1978 செப்டம்பர் 15]

In so far as domestic tariff is concerned, pleas have been made that these are vulnerable sections and that some concession should be shown. As I pointed out, the rates will now come well beyond 55 to 60 paise per unit and there is one more fear which I would like to mention. Automatically, the Electricity Board is going to collect deposits based on consumption charges. The fact that you have now introduced Central excise surcharge and the Metropolitan surcharge—and you are perhaps going to levy a 50 per cent surcharge on these surcharges—will result in consumption charges going up. We have had this trouble in the past. The Electricity Board is going to get another Rs. 4 to 5 crores by way of increasing the deposits from consumers. May I make a special plea to the Hon. the Minister for Power in this regard? They have loaded us with all these consumption charges. He should at least see that deposits are not increased. It is a small mercy which he can show to consumers because this is again going to lead to all sorts of representations. You are already going to collect these charges and we do not know how these industries are going to pay. They are already in arrears running to crores of rupees. The domestic consumers also are going to face difficulties. Therefore, I would plead that at least until we know the Central Government's position regarding the transfer of this tax, we should keep in abeyance any move to increase deposits on behalf of the Electricity Board.

* திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஒட்டி சில கருத்துக்களை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு இந்த மூன்று பைசா சர்சார்ஜ் போட முடிவு செய்ததை, நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை, நமக்குப் பெரும் இழப்பு ஏற்படுகின்ற காரணத்தினாலே, சட்டமன்றப் பேரவையிலே எதிர்த்ததைப் போல, நாமும் கடுமையாக எதிர்க்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும். இதிலே எந்தக் கட்சிக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருப்பதற்கு நியாயம் இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. வேறு சில மாநிலங்களில் எந்த அளவுக்கு மின்சாரக் கட்டணங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நம் மாநிலத்தில் இந்த சர்சார்ஜினால் மக்கள் எவ்வளவு பாதிக்கப்படுகின்றார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். தமிழகத்தில் உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே கூடுதல் கட்டணம் இருப்பதால், இந்த மூன்று பைசா கூடுதல் சர்தாரண ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நாம் ஒருமித்து மத்திய அரசினுடைய முடிவை எதிர்க்க வேண்டும். தமிழகத்தைப்

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த 523 கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு, சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

பொறுத்த வரையிலாவது, விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டும், என்று மத்திய அரசை நாம் வற்புறுத்த வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தினைச் சேர்ந்தவர் தான் மின் துறை அமைச்சராக இருக்கின்றார்கள். நாம் இந்த நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லி விளக்க வேண்டும். இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, விதிவிலக்குப் பெறவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்த மின்சாரக் கட்டணத்தை 5 விதமாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இதிலே இரண்டாவது பிரிவிலே 'ஜெனரல் பர்பஸ்' என்று இருக்கிறது. 'Other than Domestic Purpose' என்பதில் கல்வி நிறுவனங்களைச் சேர்த்து விட்டிருக்கிறார்கள். இன்று பள்ளிக்கூடங்களிலே—நமக்கெல்லாம் தெரியும்—இலவசமாகக் கல்வி அளிக்கப் படுகிறது. மாணவர்களிடமிருந்து கட்டணம் வசூலிப்பதில்லை. ஸ்பெஷல் பீஸ் என்ற சிறப்புக் கட்டணம் இருக்கிறது. அதற்கும் அரசில் ஒரு உச்சவரம்பு வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குமேல் கூடுதலாக வசூலிக்க முடியாது. கல்விக்கூடங்களுக்கு 48 பைசா என்று வருகிறது. அதைக்கூட செலுத்த முடியாமல் கல்வி நிறுவனங்கள் தவிக்கின்றன என்பதை நான் அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்திருக்கிறேன். பிலிம் புரொஜக்டர், (Film Projector) ஸ்லைட் புரொஜக்டர், (slide Projector) மின்சார விசிறி என்று இப்படிப் பல சாதனங்கள் பள்ளிகளில் இருக்கின்றன. இவ்வாறு பல சாதனங்கள் இருந்தாலும் கூட, ஆடியோ விஷுவல் சாதனம் (Audio-Visual aids) கல்வி நிறுவனங்களில் இருந்தாலும் கூட, மின்சாரச்செலவு காரணமாக அதிகமாக ஆகின்றது என்ற காரணத்தினாலே அதைப் பயன்படுத்தாமல் அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருவிகளை உபயோகப்படுத்தினால், மின் செலவு பள்ளிக்கு அதிகமாகி, மாணவர்கள் கட்டணம் அதிகமாகி விடுகிறது. அதனால் அந்த "ஆடியோ விஷுவல்" சாதனம் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல பள்ளிகள் அதைப் பயன் படுத்துவதில்லை. இதனால் மாணவர்களுக்கும் இழப்பு ஏற்படுகின்றது; ஆசிரியர்களுக்கும் இழப்பு ஏற்படுகின்றது, மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்; கல்வி நிறுவனங்களைப் பொறுத்த வரையில், ஏற்கனவே கூடுதலாக இருக்கின்ற கட்டணத்தை நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, இருக்கின்ற, நிலைமைகளைப் பார்த்து கல்வி நிறுவனங்களுக்குப் பாதி அளவுக்குக் கட்டணச் சலுகைகளும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருப்பதைப் போல கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

524 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்] [1978. செப்டம்பர் 15]

(முற்பகல் 10-30)

இதிலே யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், கல்வி நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில், அவைகளை வியாபார நிறுவனங்களாகக் கருதாமல், விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சலுகையை தமிழகத்திலுள்ள அத்தனை கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் அளிக்க வேண்டும் என்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சலுகையை அவர்கள் பயன்படுத்துவதைப்பற்றிப் பரவலாக ஒன்று பேசப்படுகிறது. விவசாயத்திற்காகத் தரப்பட்டுள்ள சலுகையை அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த வீட்டிற்கும் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்ற புகார் சொல்லப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சலுகையை அவர்கள் வேறு காரணங்களுக்காகப் பயன்படுத்துவதை நம்முடைய அரசு அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நெய்வேலியிலே அனல் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, நெய்வேலியிலேயே பணிபுரிகிற ஊழியர்களுக்கு, மிகமிகக் குறைந்த கட்டணத்திலே மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது என்பது மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இது குறித்து தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஏனைய மக்களுக்கு ஒரு ஏக்கம் இருக்கிறது. நெய்வேலியிலே உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரம், அந்த நெய்வேலி நகரத்திலுள்ளவர்களுக்கு மட்டும் குறைவான கட்டணத்திற்கு வழங்கப்பட்டு அதே மாவட்டத்திலுள்ள மற்ற மக்களுக்கு இந்தச் சலுகை வழங்கப்படவில்லையே என்ற ஏக்க உணர்வு இருப்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே தெரியும். ஆகவே அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துகிற போது, நெய்வேலிக்கு மட்டும் கொடுக்கப்படுகிற சலுகையை அந்த மாவட்டத்திலுள்ள எல்லாப்பகுதிகளுக்கும் கொடுத்தால், மின்சாரத் துறை அமைச்சர் எங்கள் மாவட்ட அமைச்சர் என்ற முறையில் சொல்லவில்லை; எங்கள் மாவட்டம் பின் தங்கிய மாவட்டமாக இருப்பதால் சொல்கிறேன்—அங்குள்ள மக்கள் இந்த அமைச்சருக்கு மட்டுமல்லாது, இந்த அரசாங்கத்திற்கே நன்றி செலுத்துவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நமது மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றலும் அறிவும் மிக்கவர். ஆதலால், இனி நாம் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து மின்சார உதவியைக் கேட்கிறோம் என்ற நிலை மாறி, நாமும் வெளி மாநிலங்களுக்கு உதவக்கூடிய அளவுக்கு உபரியாக உற்பத்தி

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த 525
கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை கட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

செய்யக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்க நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, கல்வி நிறுவனங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும், சலுகையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்தி பேச வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஆ. நல்லசிவன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார எக்ஸைஸ் வரியைப் பொறுத்த வரையில், அதை அரசும் விரும்பவில்லை, தமிழ்நாட்டில் உள்ள அரசியல் கட்சிகளும் விரும்பவில்லை, தமிழ்நாட்டு மக்களும் எதிர்க்கிறார்கள். அவ்வளவு பேரும் எதிர்த்தும், 15 கோடி ரூபாய் வரி தமிழ்நாட்டு மக்களின் மீது இந்த மசோதாவின் மூலம் போடப்படவிருக்கிறது. இப்போது இருக்கக்கூடிய அரசியல் சட்டப்படி, அப்படி மத்திய அரசு ஒரு வரியை மாநில அரசு மீது திணிப்பதையும், மாநில அரசுகள் சட்டரீதியாக அதை எதிர்க்க முடியாமல் இருப்பதையும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆனால் இப்படி தமிழ்நாட்டில் இந்த வரியை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமாக உள்ள பிரச்சினைகளைக் குறித்து தமிழ்நாடு அரசு ஏன் மக்களை 'எஜலகேட்' பண்ணக்கூடாது? உதாரணமாக, இந்த வரியை ஏன் எதிர்க்கிறோம் என்று தமிழ் நாடு அரசு ஏன் சொல்லக்கூடாது? தமிழ் நாடு அரசின் கையில் பொது விளம்பரத் துறை இருக்கிறது. இந்த வரியை தமிழ் நாடு அரசே ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று அறிகிறேன்: அரசே ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்றால், அமைச்சர்கள் பேசும்போது, தங்கள் கருத்தை, தமிழ் நாடு பொது விளம்பரத் துறையின் மூலமாக தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு ஏன் தெரிவிக்கக்கூடாது? அப்படிச் செய்தால், நம்முடைய நாட்டுச் சட்டம் அதைத் தடை செய்யவில்லை.

மேற்கு வங்கத்திலே உள்ள அமைச்சர்கள், மத்திய அரசின் கொள்கையை ஏற்காவிட்டால், பொது மக்கள் மத்தியிலே, "நாங்கள் ஏற்கவில்லை, மத்திய அரசினுடைய அரசியல் சட்டம் வற்புறுத்துகிறது. ஆகவே நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது, ஆனால் நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை" என்று அவர்கள் பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். இப்படி இருக்கும்போது, இந்த வரி தேவையில்லையென்று மாநில அரசு கருதுமானால், தமிழ் நாட்டு மக்களிடத்திலே, எப்படித் தேவையில்லை என்பதை ஏன் பிரச்சாரம் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படித் தடுக்க முடியவில்லையென்றால், "நாங்கள் போடுகிற வரியை எங்களுடைய மின்சார இலாகாவிற்கே பயன்படுத்துகிறோம்" என்று ஏன் கேட்கக்கூடாது? அதற்கும் முடியவில்லையென்றால், போடுகிற வரியை தமிழ் நாட்டில் பயன்படுத்த அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கவேண்டாமா? இப்படிச் செய்யாமல், வேறு வழியுமில்லை என்றால் இந்த வரியை யார்மீது போடுவது?

526 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1978 செப்டம்பர் 15]

விவசாயிகள் தலையில் போட்டால், கிளர்ச்சி வருகிறது. முதலில் 16 பைசாவாக இருந்தது 14 பைசாவாக மாறி பிறகு இன்றைக்கு 12 பைசாவாக ஆக்கி விவசாயிகளுக்குச் சலுகையைத் தனியாகத் தந்திருக்கிறார்கள். இன்டஸ்ட்ரியல் கனெக்ஷனுக்குப் போடலாம். அப்படிப் போடக்கூடாது என்று நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள், அப்படிப் போட்டால் அவர்கள் ஹை டென்ஷன் உபயோகப்படுத்துவதையே விட்டு விடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஹை டென்ஷனையும் விட்டு விட வேண்டியது நிலப்பிரபுக்களையும் விட்டுவிட வேண்டியது என்றால், யார் மீது போடுவது? வரியைப் போட வேண்டுமென்று ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் யார் மீது போடுவது? இதில் சரியான நிலையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையானால், இந்தப் பிரச்சினையில் நியாயமாக இருக்கமுடியாது. கடைசியில் ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோயில் ஆண்டி என்பதைப் போல், யார் இந்த அரசின் மீது அதிக நிர்ப்பந்தம் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்களோ அவர்களுடைய தலையில்தான் இந்த வரியைத் தூக்கி வைக்க விரும்புகிறார்கள் என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்படியெல்லாம் மத்திய அரசினுடைய கொள்கையை எதிர்த்துப் பேசத் தயாராக இல்லாத அரசிலுள்ள இதே அமைச்சர்கள் மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் சம்பளம் வேண்டும், போனஸ் வேண்டும் என்று கேட்டால் மட்டும், அவர்கள் சம்பளம், போனஸ் கேட்கிறார்கள், ஆகவே டாரிஃபை உயர்த்த வேண்டியிருக்கிறது, அதனால் பொது மக்கள் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் கேட்கும்போது மட்டும், அதற்குரிய வரியைத் தாருங்கள் என்று கடுமையான முறையில் அமல்படுத்துகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை வரும்போது மட்டும் இவ்வளவு கடுமையாக இருக்கும் இந்த அரசு மத்திய அரசு கொண்டு வரும் இது போன்ற சட்டத்தை எதிர்க்க வேண்டாமா? அப்படிச் செய்யாமல், இப்படிப்பட்ட சென்டர்-ஸ்டேட் ரிலேஷன்ஸ் பிரச்சினையில், மத்திய அரசு மாநில அரசுகள் மீது வைக்கிற சுமையை, தமிழ் நாட்டிலுள்ள அப்பாவி மக்கள் மீது சுமத்துவது சரிதானா என்பது என் கேள்வி.

நான் கூறுவது, அக்ரீகல்சுரல் துறை மீது வரி போடாமல் விட்டுவிட்டது சரியல்ல. திரு. தாமோதரன் அவர்களின் கருத்து விருந்து நான் மாறுபடுகிறேன். டொமெஸ்டிக் ஹவுஸ் கனெக்ஷன் பெற்றிருப்பவர்கள் இப்போது 77½ பைசாவைக் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரத்தின் காஸ்ட் பிரைஸ் 19 பைசாதான், அப்படியிருக்கும்போது பெட்டிக் கடையில் இருப்பவர்களுக்கு 77½

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த 527
கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

பைசா போடுகிறார்களே, இது என்ன நியாயம்? யார் அதிக
மாகக் குரலை எழுப்பமாட்டார்களோ அவர்கள் மீது போடு
கிறார்கள். இந்த வரியைத் தமிழ் நாட்டு சாதாரண மக்களாலும்
கொடுக்க முடியாமல் போகிறது. மத்திய அரசைக் கேட்டால்,
அவர்களும் மாற்ற முடியாது என்கிறார்கள் என்பதை ஒத்துக்
கொள்ளுகிறேன். நாங்கள் கேட்பது, தமிழ் நாட்டிலே பசை
உள்ளவர்கள்மீது கை வைக்க வேண்டும் என்பது. பசையுள்ள
பெரும் நிலப்பிரபுக்கள் ஏழை விவசாயிகளை வைத்து ஆர்ப்
பாட்டம் நடத்துகிறார்கள், கிளர்ச்சிகளை நடத்துகிறார்கள்
என்பதற்காக அவர்களுக்குப் பயந்து நிலப்பிரபுக்களுக்கு
வரியைப் போடாமலிருப்பது சரியல்ல. அங்கேயும் அதிகமான
மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள்.
அவர்கள் மீது இந்த வரியைப் போட வேண்டும்.
அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி உள்ளவர்கள். மாண்புமிகு
உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள், ஹைடென்ஷனை
உபயோகப்படுத்துகிறவர்களுக்கு இந்த வரியைப் போட்டால்,
அதனால் அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களின் விலை கூடும்
என்று சொன்னார்கள். அதற்காக ஹவுஸ் கனெக்ஷன் உள்ள
வர்களுக்குப் போட வேண்டியதில்லை. அப்படி பொருள்களின்
விலை ஏறினாலும், அந்த விலையேற்றத்தை எல்லோருமாகச்
சேர்ந்து எதிர்க்கலாம். ஆகவே இன்டஸ்டிரியல் மற்றும்
அக்ரிகல்கரல் துறையைச் சேர்ந்த வசதிக்காரர்களுக்கு இந்த
வரியைப் போட வேண்டும் என்ற கருத்தைக்கூறி, முடிக்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

*திரு சி. இராமலிங்கம்: தலைவரவர்களே, மின்சார வரி உயர்வு
பற்றி தமிழ் நாடு அரசு கொண்டு வந்துள்ள இந்த வரி விதிப்புத்
திருத்தத்தைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன்.
இன்றைக்கு பேரூராட்சிகள், நகராட்சிகள் போன்றவைகள் எல்லாம்
வரி வசூல் சரியாக ஆகாமல் நிர்வாகத்தை நல்ல முறையிலே
நடத்த முடியாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில்
27 பைசா என்று நகராட்சிகளுக்கு, பேரூராட்சிகளுக்கு, பொது
விநியோகங்களுக்கு என்று வரி விதிக்கப்பட்டு இந்த வரியில் 3
பைசா மத்திய அரசுக்குப் போகிறது என்று சேர்க்கப்பட்டுள்ள
தால், முனிசிபாலிட்டிகள் எல்லாம் சரியான முறையில் இந்த
வரியைக் கட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு
அனகாபுத்தூர் பேரூராட்சியின் தலைவராக நான் 10 ஆண்டுகளாக
இருக்கின்றேன். இரண்டு ஆண்டுகள் நீங்கலாக. நானே செலுத்த
வேண்டிய பணத்தை மின்சார அலுவலகத்துக்குக் கட்ட முடியாத
நிலையில் இருக்கிறேன். 46 ஆயிரம் ரூபாய் கட்ட வேண்டியிருக்
கிறது. அதேபோல நகராட்சிகளும் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்
கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இதை ஏன் எங்களால் கட்ட முடிய
வில்லை என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள்
ஊராட்சிகள் ஒன்றியம் மூலமாகக் கட்டி விடுகின்றன. பேரூ

528 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த
கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[திரு. சி. இராமலிங்கம்]

[1978 செப்டம்பர் 15]

ராட்சிகள், நகராட்சிகள் எல்லாம் நாங்களே நேரடியாகக் கட்ட வேண்டுமென்ற ஒரு சூழ்நிலை வந்ததிலிருந்து அந்தப் பணத்தை நிர்வாக அதிகாரிகள் கட்டுவதேயில்லை. அதற்கு முன்னால் பஞ்சாயத்து பேரூராட்சியாக இருந்தாலும் பணத்தைக் கட்டவில்லை யென்றால், 'பியூஸ்'-ஐப் பிடுங்கிக்கொண்டு போய் விடுவார்கள். அப்படிச் செய்கின்ற நேரத்தில் தெரு விளக்குகள் எரியாது. ஊர் மக்கள் இதைப்பற்றிக் கேட்கிறபோது, அவர்கள் ஒடோடி வந்து எப்படியாவது பணத்தைக் கட்டி விடுவார்கள். கடந்த ஆட்சியில் இந்த முறை ஊராட்சிகள் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வசூல் செய்யக் கூடாது என்று ஆணை வந்ததினால், அவர்கள் இன்றைக்குக் கட்ட முடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பேரூராட்சிகளும், நகராட்சிகளும் கட்ட வேண்டியதை ரத்து செய்து விட்டு இனி கணக்கைப் புதிதாக வைத்துக்கொண்டு எந்த நகராட்சிகள் அல்லது பேரூராட்சிகள் கட்டவில்லையோ அந்தப் பேரூராட்சி அல்லது ஊராட்சியைச் சேர்ந்த தெரு விளக்குகளை 'பியூஸ்' பிடுங்குவது என்கின்ற பழைய முறையை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து செயல்படுத்த மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் யோசனை செய்ய வேண்டும். எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் 10 ஆண்டுகளாக என்னுடைய நிர்வாகத்திலே உள்ள பஞ்சாயத்தில் 120 தெரு விளக்குகள்தான் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பஞ்சாயத்து 5 மைல் விஸ்தீரணத்துக்கு வளர்ந்திருக்கிறது. மேற்கொண்டு லைட்கள் அதிகம் வேண்டுமென்று தீர்மானம் பேர்ட்டு, அதை ஆர்.டி.ஓ. பரிந்துரை செய்து அனுப்பினால் கூட வரி பாக்கி இருக்கிறது என்பதைக் காரணம் காட்டி அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று மின்சார வாரியத்தினர் சொல்லுகிறார்கள். எதனால் இந்த பாக்கி வந்தது என்பதை ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். உள்ளாட்சித் துறை நிர்வாக அதிகாரிகளாக இருக்கின்றவர்கள் மின்சார வரியைக் கட்ட முன் வருவதில்லை. உறுப்பினராக கட்டினால்தான் கட்ட முடிகிறது. ஆகவே பழைய முறையை அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். மத்திய அரசினுடைய வரியைச் சேர்த்து, எங்களுடைய பஞ்சாயத்தைப் பொறுத்தவரை, 7 ஆயிரம் ரூபாய் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது என்றால் 3 சதவிகிதம் இன்னும் வரி கூடி விடுகிறது. இந்த 3 சதவிகிதம் வரியை பஞ்சாயத்துக்கள் மீது போடக் கூடாது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். நெசவாளர்கள் குடியிருக்கின்ற வீடுகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் 1(ஏ) என்ற முறையிலே 35 பைசா வசூல் செய்யப்படுகிறது. நெசவாளர்களுடைய வீடுகளில் 4 அல்லது 5 தறி இருந்தால், 75 பைசா வசூல் செய்கிறார்கள். சாதாரண வீடுகளுக்கு எப்படி இருக்கிறதோ அதேபோல அல்லது வேண்டுமானால் ஒரு 10 தறிகளுக்கு மேல் இருந்தால் 75 பைசா என்றும் 10 தறிகளுக்குக் கீழ் இருந்தால், 35 பைசா என்றும் இதை விதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மின்சார வரிச் சலுகையை பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வழங்கி குடிசைத் தொழிலுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு விடை பெறுகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த 529
கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

1978 செப்டம்பர் 15]

*திரு. க. இராமமூர்த்தி: மேலவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலும், இதனுடைய பல்வேறு பிரிவுகள் சிறு தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு பாதகம் விளைவிப்பதாக இருக்கும் என்று அஞ்சுகிறேன். காரணம் சிறிய தொழில் நடத்துபவர்களுக்கு அரசாங்கம் பல துறைகளிலே சலுகைகள் வழங்கியிருந்தாலும் இந்த மின் விதிப்பைப் பொறுத்த வரையிலும், புதிதாகத் துவங்குகின்ற தொழிற்சாலைகளுக்குச் சலுகை காட்டியிருக்கிறார்களே தவிர, சிறு தொழிற்சாலைகளுக்குக் கான் தனிச் சலுகை என்ற முறையில் எந்தவிதச் சலுகையும் இல்லை என்பதை வேதனையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். புதிதாகத் துவங்குகின்ற தொழிற்சாலை என்று சொல்லுகின்ற போது, சிறிய அல்லது பெரிய தொழிற்சாலைகள் அந்தப் பலனை பெறுகின்றன. சிறு தொழிற்சாலை பெரிய தொழிற்சாலைக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாது. பெரிய தொழிற்சாலைகள் அனுபவிக்கின்ற அதே சலுகைகள் தான் சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கும் என்றால், சிறிய தொழிற்சாலைகளை ஊக்குவிப்பதற்காக அரசாங்கம் துணை செய்யவில்லையோ அல்லது மின்சார வாரியம் துணை செய்ய வில்லையோ என்கின்ற சந்தேகம் எனக்கு எழுகிறது. அந்த அளவிலே இந்த வரி விதிப்பை, கட்டண விதிப்பைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று நான், இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு யனசாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கட்டமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இரவிலே இயங்குகின்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு இந்த மின் விதிப்பிலேயிருந்து சில சலுகைகள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். சிறிய தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரை, இரவிலே இயங்க முடியாத சிறிய தொழிற்சாலைகள் ஏராளம் உண்டு. அவை செய்கின்ற தொழிலின் காரணமாக இரவிலே இயங்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட இரவிலே இயங்க முடியாத நிலையிலிருக்கின்ற சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கு இந்தச் சலுகைகள் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகின்றது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், அரிசி ஆலைகளைப் பொறுத்த வரை, மிகப் பெரிய அளவிலே நாள் ஒன்றுக்கு 200, 300 அல்லது ஆயிரம் மூட்டைகள் அரவை செய்கின்ற அரிசி ஆலைகள்—பெரிய அரிசி ஆலைகள் பகல் என்றும் இரவு என்றும் பாராமல் இயங்கி இந்தப் பலனை அனுபவிக்க முடியும். ஆனால், கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற சாதாரண அரிசி ஆலைகள் பகலிலேதான் ஓட முடியும். காரணம் கிராமப்புறத்திலேயிருந்து வருகிறவர்கள், விவசாயிகள், ஒரு மூட்டை, இரண்டு மூட்டை நெல்லை மில்களுக்குப் பகலிலே தான் கொண்டு வருவார்கள். இரவிலே இதை அரைத்துக் கொடு என்று எந்த அரிசி ஆலைக்கும் அவர்கள் தர மாட்டார்கள். சலுகைகள் தருகின்ற போது, அதைப் பற்றியெல்லாம் நினைப்பதற்கில்லை என்றாலும்கூட, பெரிய பெரிய வியாபாரிகளுக்கும் வசதி படைத்தவர்களுக்கும் தான் இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் செல்கின்றன. கிராமப்புறங்களில்

530 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1978 செப்டம்பர் 15]

உள்ள சாதாரண மக்களுக்கு, சிறிய சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கு அந்தப் பலன்கள் கிடைக்காமல் போகின்ற நிலை இருக்கிறது. இதைப் பற்றியும் மீண்டும் மின் வாரியம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் ஒரு தகவலை குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லுவதால் தவறு இல்லையென்று கருதுகிறேன். தொழிற்சாலைகளுக்கான சலுகைகள் (கன்செஷன்) அறிவித்திருக்கின்றார்கள். விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் தருவது போன்று வேறு சில தொழிற்சாலைகளுக்கு என்று வருகின்றபோது, அதிலே “பிலிம் புரடெக்ஷன்” ஐச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இது எந்த விதத்தில் நியாயம்? அந்தத் தொழிற்சாலை மீது எனக்கு எந்த விதக் கோபமும் இல்லை. அதில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் மீதும் எனக்குக் கோபமில்லை. அந்தத் தொழிலைப் பொறுத்தவரை, பெரிய பெரிய முதலீடுகள் புழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். லாபம் வருகிறதா இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சினை. முதலீடு அதிகமாக வைத்துச் செய்கின்ற ஒரு பெரிய தொழில் அது. அதில் இருப்பவர்கள் மிகப் பெரிய வருவாயை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய சுக போகத்தை அனுபவிக்கின்ற ஒரு தொழிலுக்கு வரிச் சலுகை காட்ட வேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது? இது அவசியம் தானா என்பதை தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் ஒரு புறம் காட்டப்படுவதன் மூலம் இன்னொரு பிரிவினரீது பளுவாக சுமத்தப்படுகின்றது. அது போலவே ‘டீ’ எஸ்டேட் களுக்கு இந்த வரிச் சலுகை தரப்பட்டிருக்கின்றது. ‘டீ’ எஸ்டேட்களுக்கு உச்ச வரம்பே கிடையாது. அந்நியச் செலாவணியைப் பொறுத்தவரையிலே, அதை ஈட்டித்தரும் ‘டீ’ எந்த அளவுக்கு லாபகரமான தொழிலாக இருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். அந்தத் தொழிலுக்கு மின்சாரத் துறையிலே சலுகை தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பயன்படுத்துகிற மின்சாரத்துக்குச் சலுகை தருவது எந்த வகையிலே நியாயம் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

[முற்பகல் 10-50]

அதைப் போலவே, “டிமான்ட் சார்ஜஸ்” என்ற ஒரு வழி முறையை வகுத்திருக்கிறார்கள். இதைச் செய்யும்போது, சிறிய தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற சிறு அளவிலே மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற தொழில்களின் நலன்களையும் மனதிலே வைத்து இதைச் செய்ய வேண்டும். அப்படியில்லாமல், பெரிய தொழில்கள், சிறிய தொழில்கள் என்று எல்லாவற்றையும் ஒரு முறையாக வைத்து அணுகுவது சரி அல்ல. பெரிய தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்குக் கிடைக்கிற லாபம் சிறிய தொழில்களை வைத்து நடத்து

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த 531
கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

கிறவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்பது மட்டுல்ல, இப்படி அவர்கள் மீது சார்ஜஸ் விதிக்கும்போது, நிறைய லாபம் சம்பாதிக்காத சிறிய தொழில்கள் நசித்துப்போகிற நிலைதான் ஏற்படுகிறது. எனவே, அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் ஆகியவைகளைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமலிங்கம் அவர்கள் இருக்கிற எல்லா சங்கடங்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அதோடு குறிப்பாக இன்னொரு சங்கடத்தையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த உள்ளாட்சி மன்றங்கள் எல்லாம் தாங்களே மின்சார விளக்குகளைப் பொருத்திக்கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்று வாதாடி சண்டை போட்டவன் நான். அவர்களிடம் அது ஒப்படைக்கப்பட்டால், தெருக்களிலே விளக்குகள் எரியவில்லை என்று சொல்கிற குறைபாடுகள் நிச்சயமாக நிவர்த்திக்கப்படும் என்று நம்பினேன். ஆனால் இன்றையதினம் இருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்தால், அது மிக மோசமாக இருக்கிறது. ஊராட்சி மன்றங்களாலும், நகராட்சி மன்றங்களாலும் அவைகளுக்கும் மின்சார வாரியத்துக்கும் இடையே ஒரு சரியான ஒருங்கிணைப்பு இல்லாத காரணத்தால், யார், யார் சொல்லைக் கேட்பது, யார் சொல்லி யார் பணியாற்றுவது என்பது புரியாத காரணத்தால், தெரு மின்விளக்குகளைப் பொறுத்தவரை, நிலைமை மிகவும் மோசமாகியிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் ஒரு சில கிராமங்களில் தான் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக விளக்குகள் எரியாமல் இருந்தன. ஆனால், இன்றைக்கு தமிழகம் முழுவதுமே தெரு மின்விளக்குகள் பொதுவாக எரிவதில்லை. நகராட்சி மன்றங்களிலே தெரு மின்விளக்குகள் எரியவில்லை என்று யார் போய்ச் சொன்னாலும், அதைக் கேட்டுக்கொள்கிறார்களே தவிர, மின் விளக்குகளை எரியவைப்பதற்கு யாரை வேலை செய்யச் சொல்வது என்று புரியாமல் ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிலேயே முடிந்துவிடுகிறது. மேலும், மின்விளக்குகளை வாங்குவதற்கு உள்ளாட்சி அமைப்புகளிலேயிருந்து எப்படிப் பணத்தை எடுப்பது, எப்படி வாங்குவது, எப்படி இவைகளுக்கு சர்ட்டிபிகேட்கள் தருவது என்பதுபோன்ற பல்வேறு சங்கடங்கள் வந்து, இன்றையதினம் தமிழகமே ஓரளவுக்கு இருளிலே மூழ்கத் துவங்கிவிட்டது. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கண்டிப்பாக தமிழகத்தை இருளிலே மூழ்கிவிட விட்டுவிட மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதற்கும் சரியான ஒரு நிவாரணத்தைத் தந்தாக வேண்டுமென்று அவர்களிடத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து “மீட்டர் ரெண்ட்” என்று சொல்லி ரூ.2½ என்றும் ரூ. 8 என்றும் இரண்டு நிலைகளிலே வாடகை வசூல் செய்கிறார்கள். இதைக் குறித்து ஒரு கருத்தை பணிவன்போடு தெரிவித்துக்

532 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த
கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1978 செப்டம்பர் 15]

கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் எத்தனை காலத்துக்கு இந்த மீட்டர் ரென்டை நீங்கள் வசூலிக்கப்போகிறீர்கள்? மீட்டர் களுக்கான விலையை முழுவதுமாக 'ரென்ட்' என்ற பெயரிலே வசூலித்துவிட்டு அதற்குப் பின்னாலே வட்டியையும் சேர்த்து வசூலித்துவிட்டு இன்னமும் மீட்டர் ரென்ட் என்று ஒரு தொகையை வசூலிப்பது எந்த வகையிலே நியாயம் என்று தான் கேட்க விரும்புகிறேன். மீட்டர் ரென்ட் என்பது நிரந்தரமாகவே இருக்க வேண்டுமா? காலாகாலத்துக்கும் மீட்டர் ரென்ட் என்று வசூலிப்பது எப்படி நியாயமாக இருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எனவே இதையும் அமைச்சரவர்கள் கைவிட முன்வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, "லேவிஷ் இல்லுமினேஷன்" அலங்கார விளக்குகள் பற்றி அமைச்சரவர்கள் ஒரு கருத்தை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அரசியல் கட்சிகளைப் பொறுத்தமட்டிலுமாவது, இதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். மற்றவர்கள் நிலை வேறு. அரசியல் கட்சிகள் நிலை வேறு. 100, 200 விளக்குகள் போட்டு அலங்காரம் செய்ய விரும்புகிறோம். இதற்கு மற்றவர்களிடம் கெஞ்சிக் கேட்டு நிதி வசூல் செய்துதான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. தொண்டர்களுடைய ஆர்வம் காரணமாக தலைவர்களுக்காக இதையெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று செய்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே அதிலே சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. நான் அனுபவ பூர்வமாக அதைப் பார்த்திருக்கிறேன். தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய சிலையைத் திறந்து வைக்கின்றபோது, நிறைய விளக்குகளைப் போடச் சொன்னோம். கட்டணத்தைப்பற்றிக் கேட்டபோது, 20 மடங்கு என்று சொன்னார்கள். எத்தனை ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்திருப்போம் என்று நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். சலுகைக் கட்டணத்தில் தருவதால் கட்சிகளிடையே போட்டாபோட்டி, மனப்பான்மைதான் உருவாகும் என்பதால், இவ்வாறு உயர்த்தப் படுவது கூட தேவை என்றுதான் என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் கருதுகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: அமைச்சரவர்கள் தமது சொந்த அனுபவத்தைச் குறிப்பிட்டார்கள். தந்தை பெரியார் அவர்களின் சிலைத் திறப்பு விழாவின்போது, எவ்வளவு சங்கடப்பட்டார்கள், எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார்கள், எவ்வளவு கோபப்பட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும், உண்மை நிலையும் அதுதான். அவ்வளவு கோபம் வந்ததற்குக் காரணம் 20 மடங்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு அரசியல் கட்சிகளாலே கட்ட முடியாது. அரசாங்க விழாவாக இருந்தால்,

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த 533
கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் எல்லாம் இருக்காது. கட்சி விழா என்று செய்கிறபோது, இந்த நிலைமைகள் தான் ஏற்படும். ஆனால் அப்போது நடந்த அந்த விழாவைப்போன்று நாம் அடிக்கடி விழாக்கள் நடத்துவது இல்லை. தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய சிலைத் திறப்பு விழாவைப்போல, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை மேற்கொண்டதற்குப் பிறகு அந்த அளவுக்கு அலங்கார விளக்குகள் அமைத்து வேறு ஏதேனும் ஒரு விழா நடத்தியிருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். எனவே, அரசியல் கட்சிகளுக்குச் சலுகை தருவதிலே சிக்கல் இருக்காது என்றுதான் நான் நம்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் தமது கருத்தை மாற்றிக் கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். எனவே, அதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே சட்டச் சிக்கல் இருந்தாலும் கூட, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களின் துணையோடு அதை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMI MUDALIYAR: I want to make one clarification, Sir. The Court is bound to strike it out on the ground of hostile discrimination. It is not a class and there is no object to be achieved. My opinion is that *prima facie* this cannot stand the test of Art. 14 of the Constitution.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, சட்டச் சிக்கலைப் பற்றி மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். சட்டச் சிக்கல் இருந்தாலும், அதை நிவர்த்தி செய்வதற்காகத்தான் நாம் இந்தச் சட்டமன்றங்களையே வைத்திருக்கிறோம். சட்ட நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்களையும் வைத்திருக்கிறோம். எனவே, அதை அமைச்சர் அவர்களுடைய சிந்தனைக்கே விட்டுவிடுகிறேன்.

இறுதியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்தைப்பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேட்டுரைச் சுற்றியிருக்கிற பகுதிகளுக்குத் தனியான சில சலுகைகளைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்போல தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, மிகப் பெரிய அளவிலே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் நெய்வேலி நமக்கு மின்சார சங்கடம் ஏற்படுகின்றபோதெல்லாம், சிறந்த அளவுக்குக் கைகொடுத்து உதவுகிறது என்பது தெரியும். ஆனால் அந்தத் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே நாங்கள் எந்தச் சலுகையும் அனுபவிப்பதில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், நெய்வேலி தொழிற்சாலையிலே தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பே மிகக் குறைவு என்பதுதான் உண்மை, எனவே, அமைச்சரவர்கள் தமது சொந்த மாவட்டத்

534 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1978 செப்டம்பர் 15]

துக்குச் சலுகை காட்டியதாக எண்ணுமல், முதலமைச்சர் அவர்களையும் மற்ற அமைச்சர்களையும் கலந்து எங்களுக்குச் சலுகை தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாங்கள் அவர்களுடைய மாவட்டத்திலே இருப்பதால், எங்களை அமைச்சர் அவர்கள் புறக்கணித்து விட வேண்டாம், தண்டித்துவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1978 ஆம் ஆண்டு மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண வீதங்களைத் திருத்தி அமைத்தல் சம்பந்தமான சட்ட முன் வடிவினமீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் அவர்களே இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டமுன்வடிவினை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு நிச்சயமாக வருத்தப்பட்டிருப்பார்கள். ஏனென்றால் சட்டமன்றப் பேரவையில் அவர் பேசிய பேச்சுக்களைப் பத்திரிகையிலே பார்க்கிறபோது, எப்படி எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் மனவருத்தத்தையும் வேதனையையும் தெரிவித்தார்களோ அதைப் போலவே அமைச்சர் பொறுப்பிலே இருந்தும் அவர் பிரதிபலித்திருக்கிறார். ஆளுங்கட்சியே கூட இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டமுன்வடிவை அறிமுகப்படுத்துவதையே விரும்பவில்லை. ஆனாலும் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கட்டாயத்தின் அடிப்படையிலே அவர்கள் எடுத்த முடிவின் அடிப்படையிலே இப்படிப்பட்ட சட்டமுன்வடிவை இந்த மன்றத்துக்குத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் உணராமலில்லை. மாநில அரசாங்கங்கள் தங்களுக்கு இருக்கிற ஏதோ சின்னச்சின்ன நிதி ஆதாரங்களை வைத்துக்கொண்டு மாநிலங்களை வளர்ச்சியடையச் செய்யவேண்டும், அங்கே தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது, நாட்டு மக்களுக்குப் பல்வேறு வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும் என்ற முயற்சி எடுக்கும்போது, நாகரீகமான ஒரு சமுதாய அமைப்பை உருவாக்கவே மின்சாரம் தான் அடிப்படையான தேவை என்கிற சூழ்நிலையில் மின்சாரத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய மாநில அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும்போது, இதற்கெல்லாம் ஒரு முட்டுக்கட்டை போடுவது போல இன்றைய தினம் மத்திய சர்க்காருடைய நடவடிக்கை அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த வகையில் மத்திய அரசினுடைய ஆயத்தீர்வையை இந்த அரசே கூட வரவேற்கவில்லை என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களே தெளிவு படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்வையை மத்திய அரசு திரும்பப் பெற வேண்டும் என்று அவர்கள் மத்திய அரசுக்குத் தந்தியடித்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, டெல்லியிலே நடைபெற்ற வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்திலேகூட தம்முடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

ஆமிந்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த 535
கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

(முற்பகல் 11-00)

இந்தியாவில் இருக்கின்ற இன்னும் சில அமைச்சர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? அவர்கள் எல்லாம் கூட இதை எதிர்க்க வேண்டும் என்று சொல்வது உள்ளபடியே எதிர்க் கட்சிக் காரர்களைத் திருப்தி செய்வதற்கு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏதாவது ஒரு வகையிலே நாம் ஒரு நல்ல முன்மாதிரியாக இருந்தால் கூட நல்லது, தமிழகம் இந்தியாவுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும். உள்ளபடியே மாநில அரசுகள் எல்லாம் இதை எதிர்த்து ஏன் தீர்மானம் போடக்கூடாது என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அரசுக்கும் இந்த ஆட்சியாளருக்கும் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய சட்ட மன்றத்திலே மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னது பத்திரிகையிலேகூட வந்திருக்கிறது. உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற நாங்கள் ஒத்துழைக்க மாட்டோம் என்று நினைக்கக்கூடாது. இங்கு பேசியபோது, இந்த மசோதாவை, தீர்மானத்தை மாற்றம் செய்கின்ற அளவுக்கு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன என்றுகூட சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இதைச் சொல்வதன் மூலம், ஒரு மாதிரியான சூழ்நிலை உருவாகுமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், இந்த அரசாங்கத்தோடு, இன்றைய ஆளுங்கட்சியோடு சேர்ந்து போராடுவோம் என்றும் நாங்கள் உங்களைக் கைவிட மாட்டோம் என்றும் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதா வருவதால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைப் பற்றி மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாயோதரன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, மிக விரிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த அளவுக்கு இந்த மின் கட்டணம் உயர்வதால், இந்தத் தீர்வையினால் நம்முடைய நாடு பாதிக்கப்படவிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அந்த இலாகாவில் பணியாற்றியவர் என்ற காரணத்தினாலேயும், மக்களுடைய உணர்வுகளையும், நிலைமைகளையும் புரிந்து கொண்டு இருப்பவர் என்ற காரணத்தினாலேயும், அத்துடன் மின்சார வாரியத்தினுடைய நிலைமைகளையும் தெரிந்து கொண்டிருப்பவர் என்ற காரணத்தினாலேயும் இதைப்பற்றி நன்கு பேசியிருக்கின்றார்கள், அவர்கள் அவருடைய முழு ஆற்றலையும், அறிவையும் பயன்படுத்தி இருக்கின்றார்கள். இந்தத் தீர்மானத்திலே அவருடைய கவனத்தைச் செலுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே, புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. நமக்கு இருக்கின்ற கவலையெல்லாம், இன்றைய தினம் மாநில அரசும், இந்தத் தீர்வையை விதிக்கின்ற மின்துறையும் இதில் ஆண்டுக்காண்டு நஷ்டத்தைத் தான் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த வாரியத்தில் கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். மேலும் மின்வாரியமும் உள்ள படியே நஷ்டத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்

536 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த
கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 செப்டம்பர் 15]

நிலையில் மின் வாரியம் எந்த அளவுக்குக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது என்பதைப் பொறுப்புள்ள உறுப்பினனான நானும் உணராமல் இல்லை. இப்படிப்பட்ட தீர்வைகளை விதிப்பதன் காரணமாக, இந்த மின் வாரியம் மட்டுமல்ல, மாநில மக்களும் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்ட முன் வடிவைப் பார்க்கிறபோது தெரிகிறது. இதைப் பார்க்கின்றபோது, நம்முடைய மனவேதனையை நம்மால் தெரிவிக்காமல் இருக்கமுடியவில்லை. இந்தச் சட்ட முன் வடிவில் ஹைடென்சன் பவர் சப்ளைப்பைப் பொறுத்தவரையில் உள்ள கட்டணம் பற்றிக் குறிப்பிட்டு 1, ஏ பிரிவில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கொடுக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகளைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “In the case of new industries, the following concessional tariffs shall be charged for the first five years after the commencement of production,” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது முதல் இரு ஆண்டுகளுக்கு 25 சதம், 4 ஆண்டுகளுக்கு 80 சதம் என்றெல்லாம் சலுகைகள் காட்டியிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக 5 ஆண்டுகளுக்கு புதிதாக ஏற்படக்கூடிய தொழில் நிறுவனங்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு கிடைக்கிறது. நம்முடைய நோக்கம் எல்லாம், இந்த நாட்டிலே படித்தவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் உண்டாக்க வேண்டும், தொழில்கள் வளர வேண்டும், தொழிலாளர்கள் வளம் பெற வேண்டும் என்பதுதான், ஆகவேதான் இப்படிப்பட்ட சலுகைகளையெல்லாம் தர முடியும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி இன்னும் விளக்கமாகத் தெரிவித்தால், நான் நன்றியுள்ளவனாக இருப்பேன். கருநாடக மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், அம்மாநிலத்தில் தொழில் வளர வேண்டும் என்பதற்காக மின்சாரத் தீர்வையை மத்திய அரசு போட்டிருக்கிறது என்றாலும், மாநில அரசு அதற்கு சப்ஸிடி கொடுத்து, தொழில்களுக்கு வளர்ச்சியுட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. அவர்கள் தொழில்களுக்கு சப்ஸிடி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், சிறு தொழிற்சாலைகள், ஸ்மால் இண்டஸ்ட்ரீகளுக்குக் கூட அவர்கள் சலுகைகள் கொடுக்கிறார்கள், இப்படிப்பட்ட தீர்வைகளை மத்திய அரசு விதித்த பின்னாலேயும்கூட, தென்னகத்திலே பொதுவாக தொழில்கள் வளர்வதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அரசு கூட இப்படிப்பட்ட சலுகைகளை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது, நம் தமிழகத்தில் அதுபோல வழங்க முடியுமா என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், இப்போதே இந்த மாநிலத்தில் இருப்பவர்கள் அங்கே போய் தொழில் ஆரம்பித்தால் என்ன என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த மாநிலத்தில் இருக்கின்ற தொழிலதிபர்கள் அந்த மாநிலங்களுக்குச் சென்று தொழில் ஆரம்பிக்காத வகையில், இங்கேயே தொழில்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு, வளர்வதற்கு ஏதாவது சலுகை

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த 537
கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

கள் கொடுக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தீர்மானத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்து வருடங்களுக்குச் சலுகை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மேலும் அதிகமாக்க, 10 ஆண்டுகளுக்கு என்று உயர்த்த முடியுமா என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சொல்வதுபோல, மாநில அரசு நினைத்தால், அந்தக் கட்டணங்களை எல்லாம் ஒரு நோட்டிபிகேஷன் மூலம் மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அந்த அதிகாரத்தை நாம் நிச்சயமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கின்றோம் என்று சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் சில நேரத்தில் சொல்கின்ற யோசனைகள் நமக்குக்கூட நியாயம் என்று தோன்றுகின்ற காரணத்தினாலே, இப்படியும் செய்துவிடலாமே என்ற சந்தேகம் வருகிறது. பிராஞ்ச் ஆலைகள் நிறுவுவது பற்றி ஒரு பிரிவு இருக்கின்றது. நோட் 2 என்ற பிரிவில் 'If a consumer starts a branch mill for the manufacture of the same products, the branch mill is not eligible for the concession'. என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவர் ஒரு பிராஞ்சு ஆலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதற்காக சலுகை கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆரம்பத்தில் கொடுத்த சலுகை இதற்குக் கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டிருக்கிறார்கள். இது அவர்கள் தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில், பிராஞ்சுகள் ஆரம்பிக்கக்கூடாது என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. அந்த நோட்டை, இன்ஸ்ட்ரக்ஷனைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. நம் நாட்டில் தொழில் வளர்வதற்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டும். நம் மாநிலம் நல்ல முன் மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். நமது மாநில மின் வாரியம் மின் உற்பத்தியில் ஒரு நல்ல முன்மாதிரியாக இருக்கின்றது. அந்த அளவுக்கு அதை உயர்த்தியிருக்கின்றார்கள். ஆயினும் உற்பத்தியாகின்ற மின்சாரம் இன்னமும் பற்றாக்குறையாகத்தான் இருக்கின்றது.

குறிப்பாக ஜனவரி முதல் ஜூன் மாதம் வரையிலே, ஆறு மாதங்களுக்கு இரவு நேரத்திலே தேங்கிக் கிடக்கின்ற நேரத்திலே மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு 40 சதவிகிதம் சலுகை அளிக்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப் படுவதற்கு 40 சதவிகிதம் சலுகைகள் கொடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் 'டே சிப்ட், நைட் சிப்ட்', ஆக இரண்டு சிப்டுகள் இருந்தால், 25 சதவிகிதம் சலுகை என்றும், 3 சிப்டுகள் என்று வைத்துக்கொண்டிருந்தால் சலுகை கிடையாது என்ற நிலைமையும் இருக்கின்றது. உற்

538 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 செப்டம்பர் 15]

பத்தி பெருகவேண்டும், வேலை வாய்ப்புகள் அதிகமாக வேண்டும். ஆகையால் தேங்கிக் கிடக்கின்ற மின்சாரத்தை இரவு நேரத்திலே பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இரவு நேரம் என்றால் 40 சதவிகிதம், இரவு பகல் என்று இரண்டு சிப்டுகள் இருந்தால் 25 சதவிகிதம் என்று இருப்பதுபோல், 3 சிப்ட் என்று இருந்தால் 15 சதவிகிதம் அல்லது 20 சதவிகிதம் கன்செசன் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிச் சலுகைகள் கொடுத்தால், தொழில்கள் வளரும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படிச் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், இதிலே இரண்டொரு விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் தொழிலைப்பற்றி மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். கமர்சியல் டாரிப்பாக இருந்தால், யூனிட்டிக்கு 45 பைசா என்பதுகூட அதிகம் தான் என்று சொல்கிறார்கள். பெரிய கடைக்காரர்கள், பத்திரிகைக் கடைச் சொந்தக்காரர்கள், சிறிய கடைக்காரர்கள் எல்லாம் இந்த கமர்சியல் டாரிபிலேதான் வருகின்றார்கள்.

(முற்பகல் 11-10)

அவர்கள் எல்லாம் இதிலே பாதிக்கப்படாமல் இருக்கச் செய்ய முடியுமா என்பதை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே நம்முடைய ஆளும் கட்சி உறுப்பினராக இருக்கக் கூடிய அனகாபுத்தூர் ராமலிங்கமும், திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களும், தெருவிளக்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே கிராமப் பகுதிகள் மின்னொளி மயமாக இருக்க வேண்டும். நகரங்களில் இரவு நேரங்களில் பிரகாசமாக இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை அத்தனை பேரும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். 1977 ஆம் ஆண்டேகூட, பஞ்சாயத்துகளில் பல புகார்கள் வருகின்றன என்பதால், நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், மீட்டரை அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களே வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இங்கு அறிவித்தார்கள். மீட்டர்களை அவர்களே வைத்துக்கொண்டால், தெரு விளக்குகளுக்கு 27 பைசா கட்டணம் என்று அறிவித்தார்கள். அதேநேரத்தில் சொந்த மீட்டர்களை வைத்துக் கொண்டு, சாதாரண ஃபிலமென்ட் பல்புகளைப் போட்டிருந்தால், அது 25 வாட்டாக இருந்தால் ரூ. 1.75 வாடகை வசூலிக்கப்படும் என்றும், 100 வாட்டாக இருந்தால் ரூ. 5 வசூலிக்கப்படும் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஒரு வகையிலே இந்தக் கட்டணங்களை நியாயம் என்று ஒத்துக் கொண்டாலும்கூட, இன்றையதினம் ஃபிலமென்ட் போடுகிற நேரத்தில், அது 100 வாட்டாக இருந்தாலும் வெளிச்சம் கண்ணுக்கே தெரிவதில்லை. வெளிச்சம் போதுமானதாக இல்லை. ஆனால் பலநகரங்களில் மெர்குரி லாம்பும், நியூப் லைட்டுகளும்

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

போடப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட விளக்குகளை முனிசிபாலிட்டி களும் பஞ்சாயத்துக்களும் போடுமாறு உற்சாகப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக நீங்கள் எந்த லைட்டை வேண்டுமானாலும் போடுங்கள். அது வெளிச்சம் வருகிறதோ இல்லையோ என்று சொல்வதைப் போல, இந்தக் கட்டண வீதங்கள் இருக்கின்றன. இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், இந்தச் சட்டத் திருத்தத்திலே மெர்க்குரி லாம்புக்கு எந்த அளவுக்குக் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மெர்க்குரி லேம்பு 100 வாட் பல்பாக இருந்தால், அதற்கு மாதத்திற்குக் கட்டணம் 14 ரூபாய் என்றும் அதே நேரத்தில் 100 வாட் லாம்பு சாதாரண ஃபிலமென்ட்டாக இருந்தால் 5 ரூபாய் கட்டணம் என்றும் போட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்தில் என்ன செய்வார்கள்? 14 ரூபாய் கொடுத்து எங்கே போடுவது, வெளிச்சம் இருக்கிறதோ இல்லையோ, மக்களைத் திருத்திப்படுத்துவதற்காக சாதாரண விளக்கு இருந்தாலே போதுமென்று சொல்லுவார்கள். ஆகவே அவர்கள் நவீன வசதிகளைச் செய்து தர இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் சங்கடமாக இருக்கும் என்பதால், அதை மாற்றி யமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப் போலவே ஃபிலோரசன்ட் ட்யூப் லைட்டைப் போடுவதாக இருந்தால், இன்னும் அதிகமாகக் கட்டணம் இருக்கிறது. இன்றைய தினம் இது சட்டமாக ஆகிவிட்டாலும், எதிர் காலத்திலே அவற்றையெல்லாம் மாற்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற காரணத்தாலே, இந்தக் குறைபாடுகளை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள், மீட்டர் ரென்ட் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று. நானும் மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அங்கே பணியாற்றும்போது, மீட்டர் ரென்ட் மாதம் ஒன்றுக்கு 8 அணுவாகத்தான் இருந்தது. அது காலப்போக்கிலே உயர்ந்து இன்று 2½ ரூபாயாக ஆகியிருக்கிறது. நான் யோசனையாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்தியா மீட்டர்ஸ் நிறுவனம் வேலை செய்கிறது. அங்கே ஒரு மீட்டர் 50, 60 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறது. 60 ரூபாயைக் கொடுத்து வாங்கி 'கன்ஸ்யூமருக்குப்' போட்டுவிட்டு மாதா மாதம் 2½ ரூபாய் சார்ஜ் செய்கிறோம் என்றால், மார்வாடி வட்டியே தேவலை என்ற நிலை இருக்கிறது. சிங்கிள் ஃபேஸ் மீட்டராக இருந்தால், இரண்டரை ரூபாய் என்றும் மல்டி-ஃபேஸ் மீட்டராக இருந்தால் எட்டு ரூபாய் என்றும் இருக்கிறது. இது உள்படியே அதிகம். ஆகவே மறுபரிசீலனை செய்து அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி இல்லாவிட்டால், மீட்டர்களை

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 செப்டம்பர் 15]

மின்சார வாரியத்தில் டெஸ்ட் செய்து சொந்தமாகப் போட்டுக் கொண்டால், அதை அனுமதிக்கிற வழிமுறையை உண்டாக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இன்னும் ஐந்து மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. அந்த மசோதாக்களில் ஆளுக்கு 5 நிமிடங்கள் என்றாலும் ஒன்றரை மணியாகும். 15 பேர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆற்காடு * நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, எனக்குத் தெரியும். முக்கியமாகப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. மின்சார வாரியத்தைப்பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தால், நிறையப் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

அலங்கார விளக்குகளைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிலே நான் கருத்து வேறுபாடு கொண்டவன். அவர் சொன்ன கருத்திலே எனக்கு வேறுபாடு இருக்கிறது. அலங்கார விளக்குகளைப் பயன்படுத்துகிறவர்கள் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். மின்சாரத்தைப் பயனுள்ள வகையிலே பயன்படுத்த வேண்டும். தொழில்கள், விவசாய உற்பத்தி ஆகியவற்றைப் பெருக்க பயன்படுத்த வேண்டுமே தவிர மோடர்களிலே, திருமணங்களிலே, விழாக்களிலே வெளிச்சம் போட்டுவிட்டு, நாட்டினுடைய உற்பத்திக்கு உபயோகப்படுத்தக் கூடிய மின்சாரத்தை வீணாக்கக் கூடாது. என்னுடைய கருத்து 20 யூனிட் செலவு செய்துவிட்டால், ஒரு யூனிட்டுக்கு 2 ரூபாயும் அதற்கு மேலே போனால் 5 ரூபாயும் வசூலிப்பது என்பது அதிகம். அதை வேண்டுமானால் முதல் 20 யூனிட்டுக்கு என்பதை முதல் 50 யூனிட்டுக்கு என்று வைக்கலாம். திருமணங்கள் செய்தால்கூட 50, 100 யூனிட்டுகள் செலவு செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் அதிகமான அளவில் வசூலிக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் வராமலிருப்பதற்காக 20 யூனிட் என்பதை 50 யூனிட்டாக உயர்த்தி, அது வரையில் 2 ரூபாயையும், 50 யூனிட்டுக்கு மேலே போனால் வேண்டுமானால் 5 ரூபாயை வசூலிக்கிற முறையையும் பின்பற்றலாம் என்று என்னுடைய வேண்டுகோளை வைக்க விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம், பொருளாதாரச் சிக்கல் என்னும் சூறாவளியில் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் மின்சார வாரியத்திற்கு உதவி செய்ய வேண்டும். அதே நேரத்திலே மத்திய அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்வையினால் மாநில அரசு போட்டுத் தீர வேண்டுமென்ற சூழ்நிலையில் இந்தச் சட்டமுன்வடிவு இங்கே நிறைவேற்றப்பட விரும்புகிறது. இதனாலே 15 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் செல்கிறது, அதைத் திரும்பத் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். கேட்கட்டும். ஆனால்

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

மத்திய அரசாங்கம் நம்முடைய உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ளா விட்டால், இந்த அரசு எத்தகைய முடிவை எடுத்தாலும், போராட்டம் என்று சொன்னாலும், கண்டனம் என்று சொன்னாலும் எந்த நடவடிக்கையை எடுத்தாலும், எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், இந்த விஷயத்தில் ஆளும் கட்சி யோடு சேர்ந்து போராடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தச் சட்டமுன்வடிவை ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பி. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்று நான் மூன்று அம்சங்களைப்பற்றிக் கருத்துக் கூற வேண்டியிருக்கிறது. முதலிலே இந்தச் சட்டமுன்வடிவு வந்ததே, மத்திய அரசினுடைய வரிக் கொள்கையின் காரணமாகத்தான். ஏற்கெனவே நமக்கு மதுவிலக்கில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய இழப்பை மத்திய அரசு சரிக்கட்டவில்லை. அதில் பாதியை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. எனவே வெறும் வாக்குறுதிகள் பொருளாதாரத்தைக் கட்டிக் காத்துவிட முடியாது. இந்தச் சூழ்நிலையில் மேலும் இந்த சர்சார்ஜைப் போடுவது சாதாரண மக்களையும் பாதிக்கிறது. எனவே “இப்படிப்பட்ட கொள்கைக்கு மாநிலத்தில் எதிர்ப்பு இருக்கிறது. மேலவை இப்படிப்பட்ட கொள்கையை அங்கீகரிக்க வில்லை” என்ற கருத்தை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது மிகமிக அவசியம். எனவே நமக்குக் கிடைக்க வேண்டியது கிடைக்கவில்லை, அதற்கு மாறாக நாம் வசூலித்து அவர்களுக்குத் தர வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலை சரியானதல்ல. நம்முடைய நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்க வேண்டியது எல்லா மாநிலங்களுக்கும் மிக அத்தியாவசியமானது. தொழில் வளர்ச்சிக்கு மின்சாரம் அத்தியாவசியமானது. ஆகவே இந்த சர்சார்ஜை மாநிலங்களின் மீது விதிக்காமலிருக்க மத்திய அரசு முயன்றிருக்க வேண்டும். இது ஒரு மறைமுகமான வரிதான். நம்முடைய நாட்டில் மறைமுகமான வரியை அதிகரித்துச் செல்லும் கொள்கையை மத்திய அரசு மீண்டும் மீண்டும் செய்கிறது என்ற காரணத்தாலே அந்தக் கருத்தை நாம் எதிர்க்கிறோம் என்ற முறையிலே அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே, சிறு தொழில்களுக்கான சலுகை தரப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அதிலே அப்படிப்பட்ட சலுகை இல்லை. ஏனென்றால் தமிழ் நாட்டில் சிறுதொழில்கள் ஒரு கணிசமான அளவுக்கு இருக்கின்றன. இந்த சிறுதொழில்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகவே இப்படிப்பட்ட சில சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். சலுகை என்பது மிகத் தாராளமாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. இந்த வரி உயர்வைச் சிறிது குறைக்கலாம் குறைக்காவிட்டால், சிறு தொழில்களை நடத்துவது என்பது கஷ்டம்.

542 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[திரு. பி. மாணிக்கம்] [1978 செப்டம்பர் 15]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, சிறிய கடைகள், கமர்ஷியல் ஃபெர்ம்ஸ் ஆகியவைகள் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட உயர்வான விகிதாசாரத்திற்கு ஆளாவதால், பாதிக்கப்படும்.

முன்னூறு அம்சம், இந்த வீடுகளுக்கு 3 பைசா என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை இரண்டு பைசாவாக ஆக்க அரசு மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், மிகக் கணிசமான அளவுக்கு மின்சாரம், தமிழகத்திலே கிராம அளவிலே கூட, குடிசைகளிலே கூட வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் 3 பைசா என்று ஆக்குவதால் நஷ்டம் ஏற்படும். சாதாரண மக்களுடைய வாழ்க்கையில் மாதந்தோறும் மின்சாரக் கட்டணம் 6½ ரூபாய் ஆகிறதென்றாலும் அதை 5½ ரூபாயாக ஆக்கினால், அது அவர்களுக்கு ஒரு நிவாரணம்தான். ஆகவே அந்தச் சலுகையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

*மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பெரு மதிப்பிற்குரிய மேலவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, “இந்தக் கூட்டத் தொடரில் மின்சார வாரியத்தினுடைய நிதி நிலை அறிக்கை சம்பந்தமாக விவாதம் வரும், ஆனால் பேசுவதற்கான வாய்ப்பு கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்தோம் ஆனால் வாய்ப்புக் கிடைக்காமல் போய்விட்டதே” என்று சொன்னார்கள்—வருத்தப்பட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அவர்கள் மன நிறைவோடு இருப்பார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஏனென்றால் மின் வாரிய நிதி நிலை அறிக்கை வந்தால், எந்த அளவு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டு உரையாற்றுவார்களோ அந்த அளவு இந்தச் சட்டமுன்வடிவின்மீது தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் காண்கின்ற போது, நிச்சயமாக அவருக்குத் திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். மின் வாரிய நிதி நிலை அறிக்கை பற்றி இந்தக் கூட்டத்தொடரிலேயே விவாதிக்க வேண்டுமென்று நானும் முயற்சி எடுத்தேன். ஆனால் ஆடிட்டர்களிடமிருந்து அந்தக் குறிப்புகள் எல்லாம் வந்து சேர்வதற்கு செப்டம்பர் மாதம் 30 தேதி வரை அவர்களுக்குக் கால அவகாசம் இருக்கிறது. அந்தப் பணி முடிந்து கணக்குகள் நமக்குக் கிடைப்பதற்குப் போதிய நேரம் இல்லாத காரணத்தால், இந்தக் கூட்டத் தொடரில் மின் வாரிய நிதி நிலை அறிக்கையை வைக்க முடியவில்லை. ஆனாலும் அந்தக் கணக்கு அறிக்கையை நேற்றையதினம் அவையின் முன் வைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. அடுத்து வருகின்றக் கூட்டத்தொடரில் நிச்சயம் மின் வாரிய நிதி நிலை அறிக்கை வைக்கப்படும் என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த 543
கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை இந்த அவையில் எடுத்துச் சொல்கிறபோதும், இந்தச் சட்ட முன்வடிவை முன் மொழிந்து பேசும்போதும் நானும் கொஞ்சம் பேசியிருக்கலாமே என்று ஆசைப்பட்டது உண்டு. காரணம் இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் ஒரே ஒரு பிரிவு தான் இன்றைக்கு மேலவையினுடைய அனுமதிக்காக வந்திருக்கிறது. சட்ட முன் வடிவிலே இருக்கின்ற அத்தனை காரியங்களும் ஏற்கெனவே நடைமுறையில் இருக்கின்றன. தமிழ்நாடு 1949 ஆம் ஆண்டு இன்றியமையா பொருள்கள் கட்டுப்பாடு 7 பிரிவிலும், தற்காலிக அதிகாரங்கள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 29/1949) 3 வது பிரிவின் கீழும் அவ்வப்போது கட்டண உயர்வு குறித்து அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்திருக்கின்றது. அந்த அரசு ஆணைகள் எல்லாம் தொகுக்கப் பெற்று, முதன் முதலாக இந்தச் சட்ட முன்வடிவு ஒரே தொகுப்பாக, ஒரே அட்டவணையாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தனை காரியங்களும் ஏற்கெனவே நடைமுறையில் இருக்கின்றன. சட்டத்தின்கீழ் இருக்கிறது. ஒரு பிரிவின் கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஒரு அரசு ஆணையே தவிர புதிதல்ல. அவைகள் இப்பொழுது சட்டமன்ற மேலவையின் அங்கீகாரத்துக்காக வந்திருக்கின்றன. ஆக, இவை புதிய பிரிவுகள் அல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலரும் குறிப்பாக திரு. தாமோதரன் அவர்களும் ஒரு கருத்தை எடுத்துச்சொன்னார்கள். இந்தச் சட்ட முன்வடிவனுடைய 4வது பிரிவில் கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்கான அதிகாரத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்கிறதே, இது சட்டமன்றத்துக்குத் தெரியாமல் போய்விடும் என்று குறைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். இதுவரையில் இந்த அதிகாரம் அரசிடம்தான் இருந்து வருகிறது. சட்டமன்றத்திற்கு இது வருவதில்லை. By an executive order என்ற முறையில். அரசாங்கமே அதை நிர்ணயிக்கின்ற அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறது. இப்பொழுது தான் முதன் முறையாக இந்தத் தடவை சட்டமன்றத்தின் முன் சட்ட முன்வடிவாக வந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்த அதிகாரம் அந்தப் பிரிவிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. புதிய அதிகாரம் அதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கோ அரசுத் துறைக்கோ வழங்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையினால் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அட்டவணையிலே கண்டுள்ள கட்டண விகிதங்களிலேயுள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றிச் சொல்லிய கருத்துக்கள், மீண்டும் அரசாங்கம் எந்தெந்த வகையில் உயர்த்தலாமென்று கருதுகிறபோது, நிச்சயமாகக் கருத்தில் கொள்ளப்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் பேசும்போது, சிறு தொழிற்சாலைகளைக் கெல்லாம் கட்டணத்தை உயர்த்தலாமா என்று கேட்டார். அவர் அப்படிச் கேட்கிறபோது, மற்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு உயர்த்தியதை ஆட்சேபிக்கவில்லை என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன்

544 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 15]

பேசும்போது பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கு எல்லாம் கட்டணத்தை உயர்த்தலாமா என்று கேட்டார். அவர் அப்படிப் பேசுகிறபோது, மற்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு உயர்த்தியதை நிச்சயமாக அவர் எதிர்க்கவில்லை என்ற கருத்தை நான் புரிந்துகொண்டேன். இப்படி ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஒவ்வொரு வகையிலே கருத்தினைச் சொல்கிறபோது ஏற்படுகின்ற ஒரு பொதுவான, எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய அளவிலே வந்த ஒத்த கருத்தால் இக்கட்டண அமைப்பு உருவான ஒன்றே தவிர, வேறு அல்ல. ஆனால் இப்பொழுது விதிகளில் ஏற்கெனவே நடைமுறையில் இருக்கின்ற சில பிரிவுகளிலுள்ள சில கருத்துகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சினிமாத் துறைக்கு இந்த மத்திய ஆயத் தீர்வையை விதிக்கவில்லையே என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் அக்கறையோடு சுட்டிக்காட்டினார். அவர் அடிக்கடி சினிமாவுக்குப் போகிறாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. அவருக்கு அக்கறை இருக்கிறது என்பதை மட்டும் அவர்கூட்டிக்காட்டிய உடனே புரிந்துகொண்டேன். ஆனால் கூர்ந்து பார்ப்பீர்களானால், சினிமாத் துறைக்கு பார்ட் 1 (ஏ) அல்லது (பி) என்கிற கட்டணத்தில் விதிக்கப்பட்டு அதற்கு மேலே 25 சதவிகிதம் கூடுதலாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“There is no 50 percent surcharge or additional surcharge of 1 pisa per unit in respect of domestic service”

1 (ஏ) (பி) என்கிற அட்டவணையை அவர்கள் பார்த்தார்கள் அல்ல, மத்திய ஆயத் தீர்வை 3 பைசா கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் கூட்டப்பட்டதிலேயிருந்து 25 சதவிகிதம் கூடுதலாகிறது என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது, வீட்டுக்கான கட்டணம் இதனால் உயரும் என்றார்கள். நிச்சயமாக அது உயராது. ஏற்கெனவே வீடுகளுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற கட்டணத்தோடு 3 பைசா தான் கூடும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் அவர்களுக்கு சர்சார்ஜ் கூட கிடையாது. ஆகையினால் இப்பொழுது இருக்கின்ற கட்டணத்தோடு 3 பைசா மட்டும் தான் அவர்களுக்குக் கூடும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒன்னொன்றையும் அவர்கள் இங்கே எடுத்துப் பேசினார்கள். “3 பைசா கூட்டியிருக்கிறீர்கள்; ஏற்கெனவே விதிக்கப்பட்டிருக்கிற கட்டணத்திற்கு 50 சதவிகிதம் சர்சார்ஜ் உண்டாக ஆகவே அந்த சர்சார்ஜையும் சேர்த்து அதிலே 3 பைசாவும்

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த 545
கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

1978 செப். 15] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

சேர்ந்து சர்சார்ஜ் வருமா'' என்று விளக்கம் கேட்டார்கள். வரவே வராது. தனியாகத்தான் 3 பைசா ஆயத்தீர்வை வரும். அந்த 3 பைசாவிற்கும் இன்னும் 50 சதவிகிதம் அதாவது 1½ பைசா கூடுதலாகப் போடப்படவில்லை என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு விளக்கம் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் அவர்கள் பேசுகிறபோது, "மின் கட்டணம் கூடுகிறது, அப்படி மின் கட்டணம் கூடுதல் ஆகிறபோது செக்யூரிட்டி டெப்பாசிட் கூடுதல் ஆகாதா?" என்று கேட்டார்கள். ஆண்டுதோறும் மின் கட்டணம் பயன்படுத்துவதைப் பார்த்து அவர்கள் எவ்வளவு பயன்படுத்துகிறார்கள் என்கிற விகிதாசாரத்திற்கேற்பதான் அந்த செக்யூரிட்டி டெப்பாசிட் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. 3 மாதத்திற்கு பயன்படக்கூடிய அளவைக் கொண்டு இந்த செக்யூரிட்டி டெப்பாசிட் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. மின் கட்டணம் சிறிது மாறுவதால், ஓரளவுக்கு டெப்பாசிட் கூடுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். அடுத்த ஆண்டு பரிசீலிக்கிறபோது, கன்சம்ஷன் அதிகம் ஆகிறபோது, கியாரண்டி என்ற முறையில் கொஞ்சம் கூடுதல் ஆகும். எனவே பொறுத்தவரை, ஒரு திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த முயற்சிக்கலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்று மாதத்திற்கு மீட்டர் ரீடிங் கணக்கெடுத்து உடனே அவர்களுக்கு பில்கள் வழங்கி அந்த பில்களுக்கு உடனேயே அவர்கள் கட்டணம் கட்டுவதற்குரிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தினால், அது ஒரு நல்ல ஏற்பாடாக இருக்கும். மூன்று மாதம் வரை பில் வருவதற்குக் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. இதனால் ஏற்கெனவே அவர்களுக்கு உள்ள கால அவகாசம் குறைய வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. மீட்டர் ரீடிங் கணக்கெடுத்து, பில் போட்டு, அனுபவரீதியாக அதை துரிதப்படுத்திக் கொள்ளும்படியான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆக அவைகளைப்பற்றிப் படிப்படியாக அரசாங்கம் ஆராய்ந்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களும் திரு. லட்சுமிகாந்தன் அவர்களும் அடிக்கடி தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப்பற்றி நினைவு படுத்தினார்கள். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் நெய்வேலி நகருக்குள் இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் மின் கட்டணம் குறைவு. அதே கட்டணத்தை தென்னாற்காடு மாவட்டம் முழுவதும் அமுல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதே போல சலுகை யாகக் கொடுத்தால், மற்ற மாவட்டங்களில் உற்பத்தியாகும் பொருளுக்கு மட்டும் விலை குறைவாகவும், அதே நேரத்தில் மற்ற மாவட்டங்களில் விலை அதிகமாகவும் இருக்கும் நிலை வந்து விடும். ஆகவே இந்த மாவட்ட சுயாட்சி வேண்டாம்

546 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த
கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 15]

அப்படிச் செய்தால், எந்த மாவட்டத்திற்கும் நன்மை கிடைக்காது அப்படிச் செய்யப்போனால், ஒரு ஒருங்கிணைந்த தன்மை வராது. எல்லா மாவட்டங்களும் சேர்ந்தால் தான், ஒரு ஒருங்கிணைப்பு ஏற்படும். ஒருமைப்பாடு ஏற்படும் என்ற அடிப்படையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இருவரும் என் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

கல்வி நிலையங்களைப் பொறுத்தவரை, மின்கட்டணத்தில் சலுகை அளிக்கக்கூடாதா என்ற ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதியாகிய திரு. லெட்சுமி காந்தன் அவர்கள் கேட்டார்கள். மின்சாரக் கட்டணத்தைப்பற்றி நாம் மீண்டும் பரிசீலிக்கிற நிலைமை வரும் போது, அவருடைய கருத்து கவனத்தில் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் புதிய தொழில்களுக்குத் தரப்படவேண்டிய மின்சலுகைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கருநாடக மாநிலத்தில் அப்படித் தந்திருப்பதாகவும் இங்கே எடுத்துக்கூறினார்கள். மத்திய ஆயத்தீர்வை விதிக்கப்பட்டவுடனே, கருநாடக மாநிலத்திலே உள்ள மின்வாரியம் மின்சாரக் கட்டணத்தை மாற்ற பரிசீலனை செய்து கட்டணத்தினை உயர்த்தி அறிவித்தார்கள். அந்தக் கட்டண உயர்விலேயே இதையும் கொஞ்சம் சேர்த்து கருநாடக மாநிலத்திலே செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் சில தொழில்களுக்கு என்னென்ன பாதுகாப்பு அளித்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் என்னிடம் இல்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டி.மாண்டி அவர்கள் பேசுகிற போது தற்போதைய மின் கட்டண உயர்வு சிறு தொ்ல்களுக்கு பாதுகாத்தை விளைவிக்கும் என்றும், சிறு தொழில்களைப் பொறுத்த வரை, அதனுடைய சுவப்பெட்டியின் மீது அடிக்கப்பட்ட ஆணி என்றும் இதனைக் குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு அதிலே கூட மகிழ்ச்சி. சுவப் பெட்டியிலே அடிக்கப்பட்ட கடைசி ஆணி என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. "It is a nail driven on the coffin" என்றுதான் சொன்னார்களே, தவிர "It is the last nail driven on the coffin" என்று சொல்லவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், அந்த ஆணியை அடித்ததேகூட நாங்கள் அல்ல. இதை நிச்சயமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த ஆணியை அடித்ததே அவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற மத்திய அரசாங்கத்திலே இருக்கிறவர்கள் தான் என்பதும் நாங்கள் எவ்வளவோ கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கேட்டும், "தயவுசெய்து இந்த ஆணியை அடிக்காதீர்கள்" என்று மன்றாடியும் அவர்கள் அடித்துவிட்டார்கள்

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த 547
கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

1978 செப்டம்பர் 15]

திரு. பி. மாணிக்கம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்திருந்தாலும் இந்தக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரை, எதிர்க்களம் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அத்தகைய புரட்சியை மாண்புமிகு உறுப்பினர் நிச்சயமாகச் செய்யலாம், எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு வீராசாமியும் மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொன்னதுபோல, மின்வாரியத்தின் நிதிநிலை அவ்வளவு சரியாக இல்லை என்பதை நாம் அனைவருமே நன்றாக அறிவோம். நேற்றைய தினம்தான் ஆடிட்ட ரிப்போர்ட் கூட மேலவையிலே வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. 1974-75-ம் ஆண்டுக்கு அரசாங்கத்திலேயிருந்து மின் வாரியத்துக்கு 19.2 கோடி ரூபாய் உதவித் தொகை அளிக்கப் பட்டது. 1975-76-ம் ஆண்டுக்கு 5.3 கோடி ரூபாய் உதவித் தொகையாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 1976-77 ஆம் ஆண்டுக்கு ரூ. 31.4 கோடி ரூபாய் உதவியாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 1977-78-லே அநேகமாக 20 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மின்வாரியத் துறையிலே இழப்பு ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன். இன்னும் கணக்கு வரவில்லை. இந்த நிலைமையில் மின் வாரிய நிலையை சீர் செய்ய கட்டண உயர்வு தேவை என்று கருதினோம். உண்மையில் 1974-75-லே தான் ஒரு கட்டண உயர்வு இருந்தது. அதைத் தொடர்ந்து மின் வாரியத்தில் இன்னும் இழப்பு ஏற்பட்டுக் கொண்டே வருகிறது. எனவே, அடுத்த நிதிவிஷன் செய்தால்தான், மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலையைச் சீர்படுத்த முடியும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே மத்திய சர்க்கார் இந்த ஆயத் தீர்வையை விதித்திருக்கிறார்கள். அதனுடைய விளைவு 12 கோடி ரூபாய் மின் வாரியத்துக்கு மேலும் இழப்பு ஏற்படும் நிலை ஏற்படுகிறது. இதை நாம் கூர்ந்து கவனிப்போமானால், முதன் முறையாக மத்திய சர்க்கார் இதன் மூலம் மாநில அரசின் மீது வரியைப் போட முனைந்திருக்கிறது. இதுவரை மத்திய சர்க்கார் தனிப்பட்டவர்கள் மீது வரி விதித்து வாங்குவது என்பதுதான் வழக்கம். ஆனால் முதன் முறையாக மாநில சர்க்கார் மீதே விதித்து இந்த வரியை வாங்குகிறார்கள் என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஆக, மக்களிடமிருந்து வரியாக நிதி திரட்டுவதை விட்டு மாநிலங்களுடைய சொந்தப் பணத்திலேயிருந்து இந்த வரியை மத்திய அரசாங்கம் விதித்திருக்கிறது. “இதை ஏன் கட்ட வேண்டும்? எதிர்க்கக்கூடாதா? தீர்மானம் போடக்கூடாதா?” என்றெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். சட்டமன்றப் பேரவையிலேகூட அப்படித்தான் கேட்டார்கள். நாம் எதிர்க்காமல் இல்லை. இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், இந்த ஆயத்தீர்வை விதிக்கப்பட்டவுடனேயே முதல் குரல் எழுப்பியதே தமிழ்நாடுதான். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தான் இந்திய பிரதம அமைச்சர் அவர்களுக்கும், நிதியமைச்சர்

548 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த
கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 15]

அவர்களுக்கும் மற்ற மாநில முதலமைச்சரவர்களுக்கும் இதைப் பற்றி எழுதினார்கள். மாநிலங்களிலேயிருந்து வருவாய் போகிறது என்பது மட்டுமல்ல, மாநிலங்கள் தங்கள் வருவாயைத் திரட்டக் கூடிய வாய்ப்பையும் இது குறைத்துவிடுகிறது. அதுமட்டுமல்ல, அதிகமாக மின் உற்பத்தி வேண்டும் என்கின்றபோது, மின் உற்பத்திக்காக ஒரு யூனிட்டிக்கு எவ்வளவு என்று வரிபோட்டு, மத்திய அரசாங்கம் நம்மிடத்திலே வசூலிக்க முன்வந்திருக்கிறது. மின் உற்பத்தி வேண்டாமா? மின் உற்பத்தி நிலையங்களை மூட வேண்டுமா? அப்படி மூடப்பட வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா என்று மத்திய அரசை நோக்கி நம்முடைய முதல் குரல் எழுந்தபோது, அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், நாங்கள் “இப்போது சூப்பர் தெர்மல் ஸ்டேஷன் நாடெங்கும் கொண்டு வருவதற்கு விரும்புகிறோம். அந்த நிலையங்களுக்குப் பெரும் முதலீடு செய்யவேண்டியிருக்கிறது, அதற்குப் பணம் நிறைய தேவைப்படுகிறது, ஆகவே, நீங்கள் எங்களுக்கு ஒத்துழைப்பு தாரார்கள், அதுமட்டுமல்ல மாநிலங்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தை நாங்கள் எந்தவகையிலும் எடுக்கவில்லை. ஆகவே நீங்கள் கட்டணத்தை உயர்த்திக்கொள்ளலாம், உங்களுக்கு அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். அதற்கு நாம் திரும்பச் சொன்ன பதில் இது தான். “மின்சார நிலையங்கள் நாட்டிலே அதிகமாக உருவாக வேண்டுமென்றால் மின்சார போர்டுகள் மூலம் வரி போட்டு, அந்தப் பணத்தை எடுத்துதான் அந்த மின் உற்பத்தி நிலையங்களை உருவாக்கவேண்டும் என்பதில்லை. மத்திய அரசுக்கு பல்வேறு வகைகளிலே வருவாய் வருகிறது. இந்த வருவாயை வைத்துத்தான் திட்டமிடுகிறார்கள். இந்த வருவாயிலிருந்துதான் இரும்பாலை வைக்கிறார்கள். இந்த வருவாயிலிருந்துதான் பல்வேறு தொழில்களைத் தொடங்குகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது, மின்சார உற்பத்தி நிலையங்களையும் அதிலே சேர்த்துத்தான் திட்டமிட வேண்டுமே தவிர, நாங்கள் மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும், ஆகவே, மின்சார வாரியங்கள் மூலமாக வரிபோடுவோம் என்றால், அது எங்கே போய் முடியும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண்டோம்.

இன்றைய தினம் யூனிட்டிக்கு இரண்டு பைசா என்று உற்பத்திக்கான வரி இருக்கலாம். நாளையதினம் தமிழ் நாட்டிலே மின் உற்பத்தி அதிகமாகும்போது, அதன் காரணமாக நாம் செலுத்த வேண்டிய தொகை அதிகமாகலாம். இன்றையதினம் 15 கோடி ரூபாயாக இருக்கிற இந்தத் தொகை நாளையதினம் ரூ. 50 கோடியாகக் கூட ஆகலாம். இன்றையதினம் 2 பைசா என்ற விதத்திலே விதிக்கப் படுவது நாளையதினம் 4 பைசா என்று விதிக்கப்பட்டால், அது 200 கோடி ரூபாயாக மாறும். ஆகவே, மாநிலத்தில்தான் நிதிவாயில் களை நெருக்குகிற வகையிலே இந்த முறை அமைந்துவிடும். எனவே தான் இதை “It is a reversible flow” என்று குறிப்பிட்டோம்.

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த 549
கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரை, பெரும்பாலான நிதியாதாரங்களைத் தந்து வளர்ச்சித் திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு பக்கம் சொல்லிவிட்டு இன்னொரு பக்கத்திலே மாநிலங்களுடைய நிதியாதாரங்களை எடுத்துக்கொள்ள வழிமுறைகளை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் ஆகவே, அதைக் கொள்கை நிதியாகவே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது, எனவே மத்திய சர்க்கார் கைவிட வேண்டும் என்று திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 1978 மார்ச் திங்களில் நடந்த முதல்வர்கள் மாநாட்டிலும் தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்திலும் இந்தக் கருத்தைத் திட்டவாட்டமாக எடுத்தித் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அடுத்து, ஆகஸ்ட் மாதத்திலே நடந்த தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்திலேயும் நிதி ஆதாரங்களைப்பற்றி விரிவாக ஆராய ஒரு குழுவைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள். அதிலேயும் இதை எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். "you are opening a new channel for the reversible flow". ஆக, இது சரியல்ல என்கிற கருத்தை வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். இப்போதும் கூட குடிமுழுதிப் போய்விடவில்லை. மத்திய சர்க்கார் நினைத்தால், இந்த ஆண்டு வருவித்ததை மாநிலங்களுக்கே மீண்டும் திருப்பித் தந்துவிடலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், மின்சார வாரியத்தில் வருவாய்க் கணக்கில் வருகிற பற்றாக்குறையை ஈடு செய்கிற அளவுக்கு இதைத் திருப்பித் தருகிறோம் என்று அவர்கள் அறிவிக்கலாம். அடுத்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே நிச்சயமாக இதை எடுத்துவிடுவார்கள். இத்தகைய லெவி இருக்காது என்று நம்புகிறோம். அந்த வகையில் மத்திய சர்க்காரிலே ஆளுகிற கட்சியினர் மாநிலங்களுடைய நிதி ஆதாரங்கள் வலுவாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிற காரணத்தால், இந்த லெவியை வருகிற பட்ஜெட்டில் எடுப்பார்கள் என்று நம்ப வேண்டும். அப்படி எடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தவும் நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

நீங்கள் இந்தப் பணத்தைக் கொடுக்காமல் மறுப்பதன் மூலம் உங்களை மத்திய சர்க்கார் டிஸ்மிஸ் செய்தாலும் பரவாயில்லை, அதற்கு உங்களோடு நாங்கள் கைகொடுக்கிறோம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கை கொடுக்கிற நிலையில் அவர்கள் இல்லை என்பதும் அவர்களுக்குக் கைகொடுக்க வேண்டிய நிலையிலே தான் மற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதும் நான் சொல்லித்தான் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லியது மத்திய அரசாங்கம் இந்தக் காரணத்தைக் காட்டி இந்த ஆட்சியை டிஸ்மிஸ் செய்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அவர்கள் பக்கம் இருக்கும் என்றுதான் சொன்னேன். கைகொடுப்

550 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 செப்டம்பர் 15]

பதைப்பற்றி எங்களுக்கும் தான் தெரியும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைப்பற்றியும் எங்களுக்குத் தெரியும். அவரது கட்சியைப் பற்றியும் எங்களுக்குத் தெரியும். காலப்போக்கில் யாருடைய கை தேவைப்படப் போகிறது என்பதை நாட்டு மக்களும் நன்றாக அறிந்துதான் வைத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : கைகொடுக்க வந்தால், நாங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை, நிச்சயமாக அவர்கள் கைகொடுக்க வேண்டும். ஆனால் மக்கள் கைகொடுப்பார்களா என்பதுதான் முக்கியம். போயும், போயும் 15 கோடி ரூபாய் கட்ட முடியாமல் தானே இங்கே திரும்பி வந்து நிற்கிறீர்கள், இதற்காகவாவந்தீர்கள் என்று மக்கள் எங்களைப் பார்த்துக் கேட்கக் கூடாது என்ற அச்சமே தவிர, வேறல்ல.

(முற்பகல் 11-40)

சட்ட மன்றத்திலே மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ரகுமான் கான் அவர்கள் சட்டத்திலே விதி இருக்கின்றது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே டிஸ்மிஸ் பண்ணுகிறது என்பது இல்லை. எதைச் செய்யலாம்? மின் உற்பத்திக் கட்டண ஆயத் தீர்வை கட்டவில்லை என்றால், அவர்கள் மின் உற்பத்தியைத் துண்டிக்கலாம். ஏனென்றால் எக்ஸைஸ் விதிகளிலே அந்தப் பொருள்களைத் தடை செய்வதற்கு அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே அதிகாரம் இருக்கிறது. மின்சார உற்பத்தியைத் தடைசெய்வது என்பது, அரசை டிஸ்மிஸ் செய்வதைவிட ரொம்பக் கடுமையானது. அரசாங்கமானது ஒரு சட்டத்தை மீறுகின்றதன்மை என்பது மிக மிக முக்கியமான நேரத்திலே, முக்கியமான பிரச்சினைகள், முக்கியமான சூழ்நிலைகள் வரும்போது ஏற்படவேண்டுமே தவிர, வேறு அல்ல. தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல, மற்ற எல்லா மாநிலங்களும் இந்தத் தீமையை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு மத்திய அமைச்சர் திரு. ப. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தென்னக மின்சாரத்துறை அமைச்சர்களின் மகாநாட்டைக் கூட்டினார்கள். அகிலேகூட நாங்கள் வற்புறுத்திப் பேசினோம். அவர்களிடம் நமது நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லி, இதைத் தடுத்துவிட முடியாதா என்று மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்கள் கேட்டார்கள். அவரிடம் எடுத்துச் சொல்லலாம். நாங்கள் எல்லாம் உங்கள் பக்கம் இருக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் இதில் அவர் சம்பந்தப்படவில்லை. நிதித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்தான் இதைப் பார்த்துச் சரிக்கட்ட வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இதைப்பற்றி நாங்கள் திட்டவட்டமாகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றோம். இது மாநிலத்திற்கு நஷ்டம் என்பது மட்டுமல்ல, ஏற்கெனவே இருக்கின்ற உரிமையைப்

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த 551
கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

பறிப்பது மட்டுமல்ல, நமது ஆட்சியைப் பறிப்பது மட்டுமல்ல. மேலும் மேலும் வாத உணர்வை மாநிலங்களுக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் இடையே எழுப்புகின்ற நடவடிக்கை என்பதை நாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆக இப்போது போடப் பட்டிருப்பது 3 பைசா தான். வேளாண்மைக்குப் பயன்படுத்துவது தவிர மற்ற தேவைகளுக்கு மின்சாரம் பயன்படுத்துபவர்களுக்கு 3 பைசா போடப்பட்டிருக்கிறது. இது மத்திய ஆயத் தீர்வை என்ற அடிப்படையில் போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இது சிறு தொழில்கள் செய்பவர்களுக்கா அல்லது பெரிய விவசாயிகளுக்கா என்ற பிரச்சினைகள் எல்லாம் நிச்சயமாக இடம்பெறவில்லை என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். மின்சாரக் கட்டண உயர்வுபற்றிப் பரிசீலனை செய்யலாம். யார் யார் தாங்கக்கூடியவர்கள், யார் யார் தாங்க முடியாதவர்கள் என்பதைப் பற்றி நாம் பரிசீலிக்கலாம்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது மேலும் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். மின்சாரம் அதிகமாகப் பயன்படுத்துகின்ற தொழில்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். மின் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருப்பது அவைகளுக்கு பாதிப்பாக இருக்கும் என்று சொன்னார். எந்த அளவுக்கு மின் கட்டணத்தை உயர்த்த வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நன்கு ஆலோசித்து அதற்கு ஏற்றவாறுதான் அரசு செய்யும். தொழில்கள் பாதிக்காத வண்ணம் மின் கட்டணத்தை உயர்த்தலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 39/1978) ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 5 வரை, அட்டவணை ஆகியவை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

552 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1978)

[1978 செப்டம்பர் 15]

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978-ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 39/1978) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மின்சக்தி வழங்கல் குறித்த கட்டண விதங்களைத் திருத்தியமைத்தல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 39/1978) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் ஏற்கெனவே 13 பேர்கள் பேசுவதற்கு பெயர் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் 5 நிமிடங்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டாலும், பதில் சொல்வதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் 5 அல்லது பத்து நிமிடங்கள் எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட கிட்டத்தட்ட மணி 1.30-க்கு மேல் ஆகிவிடும். ஆகவே அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் 5 நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(2) தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 41/1978).

The Hon. Thiru K. NARAYANASWAMI MUDALIYAR: Mr. Chairman, I move—

“That the Tamil Nadu Debt Relief Bill, 1978 @ (L. A. Bill No. 41 of 1978) as passed by the Assembly, be taken into consideration”.

612-629 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.